

DOLNOPOČERNICKÝ ZPRAVODAJ

**BABÍ LÉTO
V SOCHAŘSKÉM
ATELIÉRU**

Praha – Dolní Počernice

foto Karel Vosátka

Úvodník

JAK JSEM SI UŽIL BABÍ LÉTO

Klasik praví: „Tento způsob léta zdá se mi poněkud nešťastným“. Ačkoliv nic proti klasice nemám, nemohu s autorem tohoto citátu souhlasit. Alespoň ne v případě závěru letošního léta, kdy v naší městské části proběhla už 16. Zahradní slavnost Babí léto. To, že se mimořádně vydařila, mi snad potvrdí všichni, kteří se do našeho zámeckého parku a přilehlého okolí v sobotu 17. 9. 2011 vypravili.

Každoročně, s blížícím se termínem Babího léta, mívám smíšené pocity nejistoty, trémy, a také trochu strachu, jak to všechno dopadne. Zda se bude lidem líbit program, zda všechno klapne, zda má paní Václavková vše pod kontrolou a hlavně, jaké bude počasí. To se k nám letos zachovalo opravdu mimořádně příznivě. Když v noci ze soboty na neděli začalo pršet, řekl jsem si, že nad námi tam nahoře opravdu někdo drží ochrannou ruku.

Avšak příchodem do amfiteátru, v sobotu krátce po obědě, mě všechny obavy opustily.

Skvělý Rangers Band nás pohodově naladil a potom už šlo vše jako na drátku. Horváti, Pavel Dobeš, Berušky, Yo Yo Band a další kapely bezpečně přikovaly návštěvníky do lavic amfiteátru až do pozdních večerních hodin. Program byl v mezerách mezi kapelami zpestřen tanečními vystoupeními, a zejména děvčata z naší základní školy si vynutila velký potlesk za předvedené tanečky. Vše bylo podbarveno vtipným profesionálním konferencierem panem Jaroslavem Suchánkem, který bezpečně a s jistotou proplouval mezi jednotlivými čísly programu. Najednou jsem zjistil, že mám hroznou chuť na pivo a na kávu, ale moc se mi nedařilo zakotvit v nějakém klidném koutku. Neušel jsem totiž ani pět metrů a už mě někdo stavěl buď s pozdravením, chválou na naši akci, nebo se jen potřeboval na něco zeptat, či si jen popovídat. Naštěstí mi nikdo to odpoledne nevynadal, a to je co říci. Potkal jsem se s našimi občany, hosty, spolužáky, ale hlavně s lidmi, kteří naše Babí léto navštěvují pravidelně každý rok. A vězte, že někteří přijeli opravdu zdaleka. Morava, Liberec, Třeboň už nejsou výjimkou, letos jsem zaznamenal i bývalé Počerničáky až ze Švýcarska.

Jenže mne ještě čekal náročný úkol. Stihnout vernisáž výstav fotografií, dětských kreseb a výtvorů žáků naší školy, zajít zkontrolovat svoje výstavy Říše loutek a Výsadby zeleně, navštívit nádhernou výstavu sochařských děl v prostoru nového hřbitova, divadlo ve starém mlýně, projít park, kde se děti projížděly na huculských koních a utvrdit se, že vše funguje tak jak má. V jedné chvíli jsem poklábal s šéfem Yo Yo Bandu Richardem Tesaříkem, se kterým se známe asi tak padesát let, od doby když jsme oba v mládí provozovali lehkou

atletiku, vzápětí se se mnou přišla rozloučit děvčata z kapely Berušky – mimochodem, moc se jim u nás líbilo. S příchodem večera jsem pozoroval, že je amfiteátr stále téměř plně obsazen a žily i okolní prostory parku a starého pivovaru, který se nám spolu s mlýnem podařilo uvést do podoby, kterou nám kdekdo závidí. Letmo jsem také stihl navštívit odpolední parkúr, turnaj žáků v kopané a tradiční volejbalový turnaj smíšených družstev. Stačil jsem i nahlédnout do našeho kostela, ve kterém vystupoval Dolnopočernický chrámový sbor. Co jsem nestihl, byla hostavická část Babího léta a také jsem nevyužil skákací hrad a bubliny na vodě při vstupu do zámeckého parku...

Kolem desáté se už moje aktivity chýlily ke konci, a tak jsem odešel domů s pocitem, že jsme udělali zase něco dobrého pro lidi. Ještě, že existuje magistrátní program „Partnerství“, díky kterému byla naše akce finančně podpořena a společenost MCN, obecně prospěšná společnost, která na sebe vzala zpracování žádosti o finanční podporu a administraci celého projektu. Před spaním jsem si ještě vzpomněl na ty desítky lidí pod laskavou kuratelou paní Václavkové, kteří se na organizaci Babího léta podíleli a bez jejich nadšení a pomoci by to opravdu nešlo. V neděli ráno, když jsem z okna viděl padající déšť, jsem si ulevil....uf, to jsme měli zase kliku. Vzápětí jsem však zajasal, protože budou zality nové výsadby zeleně v městské části bez vynaložení finančních prostředků!

Zbyněk Richter,
starosta

Babí léto objektivem fotoaparátu naleznete na vnitřní dvoustraně.

Informace ZMČ

7. zasedání Zastupitelstva MČ Praha – Dolní Počernice konané 1. 8. 2011

K projednáváním bodům ve zkratce:

1. Projednání stanoviska MČ k prodeji pozemků hl. m. Prahy parc.č. 1493/1 a 1493/2 v k.ú. Dolní Počernice
ZMČ **schválilo** stanovisko MČ Praha – Dolní Počernice, zpracované Ing. arch. Švábem ve věci prodeje pozemků hl. m. Prahy parc. č. 1493/1 a 1493/2 v k.ú. Dolní Počernice
2. Vyhodnocení architektonických návrhů na řešení objektu čp. 11 a jeho okolí

při ul. Národních hrdinů

ZMČ **schvaluje** architektonický návrh spol. Bomart, s r.o. na řešení podoby objektu MČ Praha – Dolní Počernice čp. 11 a jeho blízkého okolí k dopracování do dalších stupňů projektové dokumentace

3. Celoměstsky významné změny

ZMČ **navrhuje** v rámci celoměstsky významných změn územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy zrušení stávajícího Velkého rozvojového území /VRÚ/ Běchovice – Dolní Počernice

4. Podkladová studie pro stavbu ZŠ Dolní Počernice

ZMČ **doporučuje** starostovi MČ Praha – Dolní Počernice, aby pozastavil výkon usn. Rady MČ č. 24.7 ze dne 20. 7. 2011 do doby obdržení stanoviska MMR ČR a následně postupovat v této věci v souladu se zákonem

8. zasedání Zastupitelstva MČ Praha – Dolní Počernice konané 26. 9. 2011

1. Úprava rozpočtu MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2011

ZMČ **schvaluje** úpravu rozpočtu MČ Praha – Dolní Počernice do měsíce září 2011 dle předloženého návrhu

2. Převzetí majetku od hl. m. Prahy – zrekonstruované komunikace

ZMČ **schválilo** protokoly o převodu hmotného majetku, získaného investiční výstavbou – Stavba 0134 TV Dolní Počernice, včetně předání a převzetí a následného předání do správy MČ Praha – Dolní Počernice

3. Stanovisko k pronájmu pozemků hl. m. Prahy za účelem realizace protihlukových valů

ZMČ **nevydává stanovisko** k žádosti o pronájem pozemků hl. m. Prahy podél Štěrboholské radiály za účelem realizace protihlukových valů bez poskytnutí podrobnějších podkladů k navrhovanému záměru

4. Odsvětlení pozemků v souvislosti s připravovanou směnou s Ing. Smrkovským
ZMČ **schválilo** odsvětlení pozemků ze správy MČ Praha – Dolní Počernice Hlavnímu městu Praze, potřebné k uskutečnění směny pozemků mezi Hl. m. Prahou a Ing. Evženem Smrkovským

5. Rozpočtový výhled MČ Praha – Dolní Počernice na roky 2012 – 2017

ZMČ **schválilo** rozpočtový výhled MČ Praha – Dolní Počernice na roky 2012 – 2017

6. Převod finančních prostředků z rozpočtu MČ Praha – Dolní Počernice na OMI MHMP

ZMČ **souhlasí** s převodem investorství a finančních prostředků ve výši 3 mil. Kč na Odbor městského investora MHMP za účelem

zajištění realizace projektu a následné výstavby nové Základní školy v Dol. Počernicích

7. Projednání podmínek odkoupení objektu čp. 366 a pozemků parc.č. 306 a 307 v k.ú. Dolní Počernice

ZMČ **vzalo na vědomí** znalecký posudek zpracovaný Ing. Františkem Smetanou za účelem ocenění nemovitostí – objekt čp. 366 s pozemky parc. č. 306 a 307 v k.ú. Dolní Počernice a pověřuje RMČ dalším jednáním o odkoupení objektu těchto nemovitostí do vlastnictví MČ

Zápisy z jednání jsou k dispozici na webových stránkách MČ www.praha-dolnipocernice.cz a v písemné podobě na úřadě MČ.

Pro DPZ zpracovala
Hana Moravcová

Informace RMČ

Rada na svých zasedáních v období od 17. 6. 2011 do 14. 9. 2011 m. j. projednávala

schválila:

- smlouvu o dílo se spol. Svět oken, s.r.o. na výměnu otvorových prvků v čp. 284 (hotel Svornost)
- poskytnutí fin. příspěvku ve výši 15 tis. Kč na částečnou úhradu pobytu Martina Stránského, občana MČ, ve stacionáři Diakonie ČCE ve Stodůlkách
- uvolnění finančních prostředků ve výši 80 tis. Kč na doplnění herních prvků v lokalitě „U Rokytky“ a „Příchovická“
- smlouvu o dílo se spol. M.C.STAV ART, s.r.o. na provedení stavebních úprav šaten ve staré budově ZŠ
- smlouvu se spol. PNEU – Šafránek, s.r.o. o trvalém uložení inženýrských sítí v pozemcích č.parc. 1641/25 a 1541/1 v k.ú. Dolní Počernice
- umístění sídla spol. Gastro Group Počernice, s.r.o. na adrese Národních hrdinů čp.3, Praha 9 – Dolní Počernice
- v rámci projednání územního řízení na výstavbu 50 RD (I. etapa) v lokalitě „Nová Úpická“ napojení nových komunikací na stávající komunikace, které má ve své správě, a se zásahem do stávající zeleně dotčené stavbou
- dotčení pozemků č.parc. 663 a 1587/1 v k.ú. Dolní Počernice v souvislosti s realizací opravy autobusového obratiště u ulice U Konečné
- vyřazení a odpis majetku MŠ DUHA dle předloženého návrhu

- smlouvu o výpůjčce se spol. PRO-SIN, s.r.o. na část pozemků č.parc. 1495/2 a 1496/1 v k.ú. Dolní Počernice za účelem provedení přeložek drážních kabelů v souvislosti s výstavbou Nákupního centra na Česobrodské ul.
- užití znaku MČ Praha – Dolní Počernice v publikaci Velká turistická encyklopedie – hlavní město Praha
- záměr na střednědobý pronájem domu čp. 312 v ul. Národních hrdinů (bývalý koloniál) za účelem poskytování služeb pro obyvatele s podmínkou, že jakékoliv potřebné investiční úpravy objektu si zajistí budoucí nájemce na vlastní náklady
- uvolnění fin. prostředků z fondů reprodukce a rezervního fondu MŠ DUHA na úhradu opravy krytů topení, teras a zábradlí v objektu MŠ
- předložené návrhy na přerozdělení neinvestiční dotace z rozpočtu Hl. m. Prahy na odměny ředitelů a zaměstnanců ZŠ, Národních hrdinů 70 a MŠ DUHA
- uvolnění fin. prostředků z rozpočtu MČ ve výši 101 tis. Kč z kapitoly kultura na pořádání kulturní akce „Zahradí slavnost Babí léto 2011“
- vypsání výběrového řízení (obálková metoda) na pronájem bytu v čp. 393 v ul. Nad Rybníkem za podmínky: první nájemné bude tržní a dále bude nájem sjednán dle podmínek shodných s ostatními nájemníky v domě
- pronájem nebytových prostor čp. 3 za účelem pořádání vánoční výstavy p. Hňupové
- zadání opravy propadlé komunikace ul. Listopadová v křižovatce s ul. Strážkovicá

a křižovatky ulic Listopadová – Úpická spol. DUMA, s.r.o.

- smlouvu o výpůjčce s Hl.m. Prahou v rámci projektu „eGovernment v Praze“ týkající se výpočetní techniky pro potřeby Czech POINTu
- realizaci stavby „Osvětlení přechodu pro chodce Praha 14, Dolní Počernice – ul. Česobrodská“ na pozemcích č. parc. 942/1 a 1540 v k.ú. Dolní Počernice (křižovatka s ul. Lanžovskou) spol. ELTODO-CITELUM, s.r.o.
- návrh na zařazení investičních akcí v MČ Praha – Dolní Počernice do rozpočtu HMP na r. 2012 takto:
 1. Dokončení již vysoutěžené a započaté etapy stavby 0134 TV Dolní Počernice – Vinice
 2. Vybudování kanalizace v ul. Národních hrdinů, včetně rekonstrukce mostu přes Rokytku. Realizace této stavby je podmínkou pro zahájení stavby Hl.m.Prahy – „Bytové domy Dolní Počernice-jih“ (310 byt. jednotek)
 3. Pokračování stavby 0134 TV Dolní Počernice – etapa „Vinohrady“
- realizaci přetlakové haly přes dva tenisové kurty včetně připojení na inženýrské sítě v areálu TJ Sokol Dolní Počernice v ul. V Ráji
- Návrh rozpočtového výhledu MČ Praha – Dolní Počernice na r. 2012 – 2017
- výstavbu nových základnových stanic spol. T-Mobile Czech Republic, a.s. na pozemcích v k.ú. Dolní Počernice č.parc. 1350 (sportovní areál TJ Sokol V Ráji) a 898 (RD čp. 379 v Hraňčovské ul.) dle předložené dokumentace
- zadání vypracování projekt. dokumentace na akci „Dům čp. 11“ spol. BOMART, s.r.o.

■ pronájem bytu č. 3 v čp. 393 v ul. Nad Rybníkem panu Miroslavu Caldovi, který předložil nejvyšší nabídku v souladu s usn RMČ č. 26.4 ze dne 10. 8. 2011

■ snížení nájemného o 50 % pro p. Milana Zelenku za nebytové prostory čp. 39 (pekárna) do doby obnovení dodávky pitné vody do provozovny

vzala na vědomí

■ zprávu o hospodaření MČ za období 01-04 a 01-05/2011 v hlavní a hospodářské činnosti bez připomínek

■ vyhlášení grantů Hl. m. Prahy vlastníkům památkově významných objektů

■ usn. ZHMP č. 8.3 ze dne 23. 6. 2011 o vrácení 100% podílu MČ na celkové daňové povinnosti HMP na dani z příjmů práv. osob za r. 2010 formou neinvestiční dotace

■ Zápis ze setkání starostů „mikroregionu“ dne 16. 6. 2011 na téma doprava

■ rozhodnutí MMR čj. 1722/11 – stavba „Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1“

■ rozhodnutí stavebního odboru MHMP čj. 1712, týkající se umístění stavby „Středisko správy a údržby rychlostní silnice Běchovice č. 19“

■ projektovou dokumentaci na Rekonstrukci

objektu čp. 11, Dolní Počernice, zpracovanou spol. BOMART, s r.o.

■ Zprávu o výsledku kontroly plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze dne 31. 8. 2011, která byla provedena na ÚMČ bez zjištění závad

■ oznámení Českého rybářského svazu o výlovu Velkého počernického rybníka dne 13. 10. 2011

Zápisy z jednání jsou k dispozici na webových stránkách MČ www.praha-dolnipocernice.cz a v písemné podobě na úřadě MČ.

*Pro DPZ zpracovala
Hana Moravcová*

Spolupráce mezi Norskem a Českou republikou úspěšně pokračuje

Snad si doplnopočerničtí občané ještě vzpomenou, že před rokem a půl jejich městskou část navštívila norská delegace, která sbírala v České republice zkušenosti, jak u nás funguje veřejná správa. U této příležitosti se konala v Dolních Počernicích také významná konference. Spolupráce mezi norskou a českou stranou pokračuje i nadále, a to navazujícím projektem s názvem „Dobrá praxe – environmentální vzdělávání ve veřejné správě Partnerství Norska a České republiky“, který byl opět podpořen v rámci Blogového grantu „Fond technické asistence“ Finančního mechanismu EHP/Norska. Projekt obsahuje několik aktivit: cestu české delegace do Norska, cestu norské delegace do ČR, vytvoření brožury s příklady „dobré praxe“ a putovní výstavu.

V závěru června tohoto roku se uskutečnila studijní cesta zástupců českých municipalit do Norska. Již z názvu projektu je zřejmé, že studijní cesta byla zaměřena na vzdělávání v oblasti životního prostředí. Účastníci studijní cesty se mohli na vlastní oči seznámit, jaké jsou v Norsku snahy a záměry v oblasti životního prostředí. Inspirující byly ukázky ekologického bydlení a motivace obyvatel k jeho využití i udržování. Zajímavé je využívání vodní energie, díky které je Norsko energeticky soběstačné a ještě velkou část takto vyrobené energie může prodávat jiným zemím. Výjimečnou návštěvou byla exkurze na vědecko-výzkumný katamarán, který byl prezentován jako

Péče o městskou zeleň

největší ekologická loď na světě vybavená na sledování kvality životního prostředí, výzkumu moře a klimatu.

Čeští účastníci obdivovali systém péče o veřejnou zeleň v sídle Rosendal a umělecky pojatou naučnou geologickou stezku. Součástí cesty bylo také poznávání, jak jsou přírodní krásy Norska (ledovce, severská květena, národní parky) představovány jejich návštěvníkům, aby si odnesli nejen krásné zážitky, ale i řadu poznatků a informací, jak se v přírodě chovat a pečovat o ni. Přijetí na radnicích v několika municipalitách vždy vzbudilo řadu otázek a srovnání, jak se podobné problémy řeší v tak odlišných zemích. Norští starostové byli příjemní, ochotní zodpovědět řadu otázek, ale také pohostinní. Závěr studijní cesty končil v druhém největším městě Norska – Bergenu, které je údajně nejdeštější lokalitou Norska. Nám se Bergen představil v krásném jasném dni plném slunce. Mohli jsme tak dobře sledovat, kolik zajímavých věcí se tady děje. A tady bychom se zase rádi vrátili do Dolních Počernic a představili vám studijní cestu přímo ve vaší městské části, a to instalací putovní výstavy, která vám ukáže nejdůležitější momenty celého projektu tzn. nejen studijní cestu české delegace do Norska, ale také studijní cestu norské delegace do České republiky. Studijní cesta nás obohatila o nové příklady dobré praxe, ale hlavně o poznání života a charakteru Norů, kteří nás svým přístupem k životu uvedli do stavu hluboké pokory.

MCN, o.p.s.

Ekologické bydlení

Stavební dění v MČ

REKONSTRUKCE Č.P. 11

MČ Dolní Počernice v minulém období odkoupila původní objekt č.p. 11, který leží v těsné blízkosti úřadu MČ.

V letošním roce byla řešena jeho konečná podoba. Zastupitelstvo MČ na svém zasedání rozhodlo stavbu zrekonstruovat a z předložených variant vybrala tu, která zachovává jeho historický ráz a vesnický charakter. Nově vzniklé prostory budou sloužit veřejnosti pro výstavní a společenské účely. V letošním

roce na tuto stavbu naše MČ Dolní Počernice obdržela účelovou dotaci 2 mil. Kč, která dovolí stavbu zahájit. Návrh využití je vidět z příložené studie.

KOMUNIKACE:

Investor Hl. m. Praha spolu s naší MČ v rámci technické vybavenosti Dolních Počernic v letošním roce pokračuje v obnově povrchů komunikací v části Vinice. Zde jsou dokončovány krátké (slepé) úseky ul. V Pařezinách. Po jejich dokončení a zajištění finančních prostředků se přistoupí k realizaci hlavní komunikace. Věříme, že práce budou dokončeny v co nejkratším termínu. Druh komunikace (obslužná X obytná) a její povrch byl diskutován s občany u kulatého stolu a následně potvrzen anketou.

Výsledky ankety „Rekonstrukce ulice V Pařezinách“:

Nejvyšší počet získala varianta s návrhem
*Obytná zóna dlážděná v celé ploše
s vyznačeným parkovým stáním* 14 x

Druhý nejvyšší počet získal návrh
*Obslužná asfaltová komunikace a dlážděný
chodník (stávající schválená verze)* 13x

Třetí nejvyšší počet má návrh
*Obslužná komunikace dlážděná
a dlážděný chodník* 9 x

Jako poslední varianta byla vyhodnocena
Obytná zóna se zelení. 1x

Tyto závěry budou promítnuty do projednání s Policií ČR a investorem.

Petr Stránský, stavební oddělení

Městská část Praha – Dolní Počernice
nabízí formou výběrového řízení

K PRONÁJMU

objekt č.p. 312 o výměře 138 m²
s přílehlým pozemkem o výměře 112 m²

objekt je určený k podnikání
veškeré úpravy objektu si nájemce zajistí na své
vlastní náklady

střednědobá délka pronájmu

Bližší informace a podmínky výběrového řízení
na tel. 281 021 098, 281 021 091
nebo www.praha-dolnipocernice.cz
Nabídky budou přijímány do 7. 11. 2011

Městská část Praha – Dolní Počernice

PRODÁ

formou výběrového řízení
rodinný dům č.p. 605
o zastavěné ploše 70 m²
se zahradou 497m²

Cena: minimálně 3 755 740 Kč

Bližší informace a podmínky
výběrového řízení
na tel. 281 021 098, 281 021 091
nebo www.praha-dolnipocernice.cz
Nabídky budou přijímány
do 30. 11. 2011

Upozornění

Ve vozidle, které zajišťovalo
v rámci Babího léta v Dolních
Počernicích dopravu mezi
jednotlivými programy, byl
zapomenut cenný předmět.

Vydání tohoto předmětu
bude možno uskutečnit
na základě jeho správné
identifikace v podatelně
ÚMČ Praha – Dolní Počernice,
Stará obec 10.

Výstava

Vážení spoluobčané, dovolujeme si vás upozornit a pozvat na výstavu, která je nainstalována v přízemí ÚMČ Praha – Dolní Počernice. Výstava názorně ukazuje výsadby zeleně, které se během uplynulých deseti let uskutečnily v Dolních Počernicích za pomoci grantových a dotačních titulů. Nejedná se zdaleka o všechny realizované výsadby zeleně na území naší MČ, přesto výstava dokumentuje snahu vedení naší MČ, některých našich občanů, ale i jiných právnických osob o zvelebení

intravilánu Dolních Počernic. Jenom pro informaci uvádíme, že v naší MČ bylo za poslední léta vysazeno 270 000 sazenic lesního porostu, 530 ks alejových stromů a 405 ks

soliterních stromů. Doufejme, že tato čísla se nám společně podaří ještě zvýšit.

Úřad MČ
Praha – Dolní Počernice

Představujeme projekt Cesta k podnikání

Ing. Jana Lenková, vedoucí a koordinátorka projektu, matka dvou dětí.

Jak vlastně projekt vznikl?

Když bylo dceři deset měsíců, vrátila jsem se do zaměstnání manažerky v reklamní agentuře. Po roce 40% úvazku vedení požadovalo jeho zvýšení, což by mne od dcery naprosto odřízlo. Zároveň jsem měla pocit, že např. kvůli dřívějším odchodům neodevzdávám maximum a navíc mě „velké strategie“ cizích klientů přestaly zajímat. Věděla jsem, že musím jít „do něčeho svého“. Když jsem s roční holčičkou rozjížděla Rodinný klub Veselý čertík, měla jsem s podnikáním malé a se založením pobočky nulové zkušenosti, začátky nebyly jednoduché. Díky zkušenostem z projektového řízení, radám z okolí, hodinám hledání na internetu a velikému odhodlání byl klub otevřen, nicméně mohlo to jít lépe a bez mnohých překvapení. Kdybych měla znalosti, které mám nyní, mohla jsem ušetřit spoustu času i financí. Rozhodla jsem se tedy rozjet aktivity, které ostatním maminkám pečujícím o děti tuto cestu usnadní. S využitím Evropského sociálního fondu – projektu „Podnikání jako cesta pro seberealizaci matek při péči o děti“, který je financován z programu OP LZZ.

Co je cílem projektu? Proč podnikání?

Nabídnout rodičům alternativu oproti klasickému pracovnímu poměru, pokud se při péči o děti chtějí věnovat i profesnímu rozvoji. Podnikání je vhodným způsobem seberealizace při péči o děti především kvůli obrovské časové flexibilitě a svobodě rozhodování. Samozřejmě má i svá negativa – například nutnost vstupních investic nebo osobní zodpovědnost.

Co se konkrétně zájemci v rámci projektu naučí?

Účastníci dostanou teoretické a praktické informace, aby mohli začít podnikat. Nebudeme za ně vymýšlet, co by měli dělat. Každý rodič má nějaké znalosti, nápady, dovednosti. My je naučíme, jak vše vyřídit na úřadech, jak získat finance, jak vést účetnictví, jak svůj projekt správně komunikovat apod. Kurzy jsou prakticky zaměřené, neboť vyučují lektori

– podnikatelé. Kromě výuky je ale také čeká praxe, osobnostní audit a individuální poradenství od odborníků v oblasti financí, práva nebo marketingu. Podrobný rozpis částí projektu naleznete na www.cestakpodnikani.cz.

Kdy projekt začíná a kolik účast v projektu stojí?

Je možno se přihlásit do jedné ze dvou vln - se začátkem v listopadu 2011 nebo dubnu 2012. Kurzy, praxe, poradenství, veškeré doprovodné služby (občerstvení, hlídání) jsou zdarma.

Pro koho je projekt určen? Je třeba mít určitý stupeň vzdělání?

Pro rodiče na rodičovské dovolené – ideálně v posledním roce nebo těsně po ní. Musí mít bydliště na území hl. města Prahy. Projekt je postaven tak, že potřebné informace dostane vysokoškolačka pro budoucí řízení cestovní kanceláře stejně jako vyučená kuchařka pro otevření vlastního pekařství.

Co mají zájemci udělat?

Neváhat a navštívit naše webové stránky, kde naleznou podrobnější informace.

Děkujeme za rozhovor a přejeme spokojené rodiče-podnikatele i jejich děti...

inzerce

www.cestakpodnikani.cz

Podnikání = seberealizace + děti

Rodičům z hl. m. Prahy ZDARMA nabízíme:

- Pomoc při rozjetí podnikání
- Vzdělávací kurz: právní a individuální poradenství
- Hlídání dětí při kurzech
- Začátek v listopadu 2011 nebo koncem března 2012
- Účast zdarma včetně občerstvení a příspěvku na MHD

Více informací: tel.: 724 535 898, email: info@cestakpodnikani.cz, www.cestakpodnikani.cz

Odpady

Termíny sběru tříděných odpadů do konce roku 2011

Kontejnery na objemný odpad

■ 15. 11. 2011

Přistavení v odpoledních hodinách
na stanoviště:

- » **ul. Úpická** (u stanoviště tříděného odpadu)
- » **ul. V Ráji** (parkoviště u fotbalového hřiště)
- » **ul. V Čenku** (u úřední desky)
- » **ul. Nad Rybníkem** (konečná MHD č. 163)

Mobilní sběr nebezpečného odpadu

■ 8. 11. 2011

Zastávky sběrné trasy v Dolních Počernicích:

- » **křižovatka ul. Nad Rybníkem**
– **Bezděkovská**

Doba stání: 15.00 – 15.20

- » **křižovatka ul. Bohuslavická**
– **Listopadová**

Doba stání: 15.30 – 15.50

ANAHITA
Klub Klánovice

Navštivte nás virtuálně
na www.anahita.eu

PLAVÁNÍ MIMINEK ZÁPIS

**Nabízíme Vám
a Vaším dětem**

- Komfortní prostředí pro malé děti
- Bazén se slanou vodou, teplota 32°C,
určený výhradně pro plavání kojenců a batolat
- Profesionální a příjemný tým instruktorů

**Anahita, plavání kojenců a batolat
pořádá zápisy do zimních kurzů plavání.**

Zapište své dítě kdykoliv na www.anahita.eu, telefonicky na čísle
281 963 176, nebo nás můžete navštívit osobně **9. 12. a 16. 12.**
od 9:00 do 19:00 v Anahitě, Utěšilova 696, Praha 9 Klánovice.

www.anahita.eu

Oznámení o očkování psů

V letošním roce nebude prováděno hromadné očkování psů (v loňském roce byla většina psů očkována sérem působícím 3 roky). V případě potřeby, je možno navštívit ordinaci MVDr. Jana Hlaváče

Adresa: Do Říčan 440, Praha - Běchovice, tel. 272 703 792, 602 386 788

Potěšilo nás...

Koncem září došel na úřad naší MČ email, který jistě potěšil všechny, kteří se snaží o to, aby Dolní Počernice byly místem, kam se lidé rádi vrací – a to nejen do svých domovů.

„Dobrý den,

až do včerejšího dne jsem nevěděla, že Dolní Počernice jsou tak pěkné místo.

Udělala jsem si krátký výlet z Vysočan, přes Dolní Počernice na Černý Most a zpět do Vysočan, kam jsem se přestěhovala v červnu letošního roku z Vraného nad Vltavou (též pěkné místo – máme tam rodinnou vilu).

Byla jsem překvapena zelení a úpravou vaší obce a musím říci, že můj první dojem byl velmi dobrý!

Všímám si prostředí, když někam jedu – také jsem pracovala v realitách a mám úzké vazby na realitní trh.

Toto místo bych k bydlení určitě doporučila.

Díky všem, kteří se snažíte, aby život byl kulturnější...

Martina Hlaváčková“

Omluva

V předcházejícím čísle Dolnopočernického zpravodaje (č. 5,6/2011) byly oznámeny výsledky ankety 2. Fóra Zdravé MČ Praha – Dolní Počernice, které se konalo dne 27. 4. 2011. V textu, který informoval o průběhu a výsledcích ankety bylo uvedeno, že jsou pod výsledky otištěna i opatření, která na svém zasedání dne 20. 6. 2011 přijalo Zastupitelstvo MČ. Vzhledem k tomu, že omylem tento text nebyl otištěn a rovněž k jeho rozsahu, prosíme, abyste navštívili webové stránky naší MČ http://www.praha-dolnipochernice.cz/zastupitelstvo/ZMC_c._6-2011.doc, kde je zveřejněn zápis z výše uvedeného jednání a tedy i opatření vztahující se k 2. Fóru Zdravé MČ. Pokud budete mít zájem, bude vám zápis vytištěn v našem v informačním centru.

Redakční rada DPZ

POČIN o svých počinech

LETNÍ SEN NA ROUSÍNOVĚ

Tak jako každý rok i letos se šest čtyřnohých miláčků JK Počinu postaralo o rušné prázdninové léto. Hned zpočátku prázdnin jsme koníky převezli na místo, kde si každoročně mají šanci pořádně odpočinout a nabrat plno sil do nadcházejícího roku, tedy na starobylou usedlost mlýna, která leží v těsném objektivu rousínovského rybníka. Koníci zde užívají rozsáhlých pastvin, dlouhých letních vyjížděk a čerpají prázdninovou atmosféru. Zatímco na pláních pohádkového mlýna sní o nových boxech, v Počernicích se pár vytrvalců zasužuje o zhmožnění koňského snu. Již v průběhu července probíhá bourání staré stáje, aby zde během srpna vyrostly dva krásné nové boxy. Nenechte se ale zmást. Koníci sice mají čas na své koňské vznášení se v oblacích snů, ale na mlýně každoročně odvedou i velký kus práce. Podílí se na obšťastnění dětí, protože každé léto pořádá JK Počin pod vedením majitelky a trenérky Hanky Špindlerové dva letní dětské tábory. V pořadí již čtvrtý, čtrnáctidenní tábor, zaměřený hlavně na ježdění a práci s koňmi, začal v polovině července (17. – 30.7.). Děti, coby jezdci Pony Expressu, si osvojily kromě ježdění na koni i řadu tábornických dovedností a užily si spousty zábavy

v celotáborové hře, kterou jim připravilo starší osazenstvo JK Počinu. Každý rok má tábor o trochu jiný odstín, ale s radostí můžeme říci, že na jeho konci vždy zazáří dětské tvářičky nadšením, což je pro nás nejceněnější odměna. Druhý tábor, zaměřený hlavně na voltiž, tedy gymnastiku na koni, proběhl od 5. do 13. 8. I tento si děti v nádechu celotáborové hry Divoký západ užily a obohatily svůj dětský svět o nový životní rozměr, například o interakci ve skupině, naučily se sžít s táborovým řádem, mnozí se i postupně osamostatňují...

Takže sami vidíte, že koníci museli vynaložit spoustu úsilí a hlavně trpělivosti, které ovšem byly korunovány odpočinkem na místě tak krásném jako je Rousínov. Prázdninový čas letí jako splašený kůň, jako sny, které se rozplynou za ranního úsvitu hned po probuzení...a tak se srpen nachýlil k září a my jsme opět převezli koníky zpátky do Dolních Počernic – sídla JK Počin. Zde na ně čekal jeden neodvátý sen v podobě dvou krásných boxů. Ne všechny sny musí být rozeznány ranním rozbřeskem, hlavně když žijete ve společenství našeho oddílu.

Za JK Počin Tereza Kalkusová

Prázdniny se Slunečním paprskem

V letošním roce probíhal ozdravný pobyt pro velký zájem ve dvou turnusech. Vybrali jsme hotel Alara Kum na Turecké riviéře, kam se postupně vypravilo osmdesát dětí. První turnus pod vedením MUDr. Pavla Bočka odjel v polovině července a druhý turnus, který vedla Jana Baševová, odjížděl na konci měsíce.

Všech osmdesát dětí, včetně deseti dětí z dětského domova, si moře, sluníčko, bazény a celý pobyt náramně užilo. Děti byly rozděleny podle věku do čtyř oddílů a ráno začínalo rozcvíčkou

DĚTI Z DĚTSKÉHO DOMOVA DOLNÍ POČERNICE NAPSALY:

Letos o prázdninách jsem byl poprvé u moře a poprvé jsem letěl letadlem.

Nejvíce se mi líbilo koupání v moři.

Mám spoustu hezkých zážitků z Turecka.

Děkuji všem z toho, že mi pobyt v Turecku umožnili.

Děkuji.

David Pacík

Tenhle rok jsem jela do Turecka, letěla jsem letadlem. Bylo to tam fajn. Ve stínu bylo čtyřicet stupňů. Letiště se jmenovalo Antalya. Byly tam dva bazény. Jeden bazén byl hluboký a ten druhý měl tobogán. Tři bary tam byly a každý den tam měli zmrzlinu zdarma, restaurace tam taky byla. Každý ráno jsme se probudili, šli jsme na snídani a potom jsme šli k moři, bylo pěkně slané. Nelíbilo se mi tam, že když jsme šli do bazénu a větrali jsme, tak že nám tam vlezly cikády a nakladly nám tam vajíčka. A když jsme šli spát, tak cikády venku cvrkaly. A každý večer jsme měli mini diskotéku. Jsem ráda, že jsem tam jela a zopakovala bych si to. Děkuji mocrát.

Michaela Paková

Letos v létě jsem byl se sestrou o prázdninách v Turecku. Celkem se mi líbil let letadlem, ale nelíbilo se mi přistávání. Byli jsme ubytováni v pěti hvězdičkovém hotelu se dvěma bazény.

Každý den byla mini diskotéka v amfiteátru.

Bylo velké teplo 45° C ve stínu a 55° C na slunci.

Moc jsem rád, že jsem tam jel.

Jakub Pak

s Markétou na břehu moře. My dospělí jsme byli překvapeni, že se děti účastní spontánně a cvičení nešidí. Po snídani jsme zpravidla všichni odcházeli k moři, kromě dětí, jež měly individuální rehabilitační 30ti minutová cvičení. Po obědě jsme odpočívali a pak opět následovalo plavání, dovádění v bazénu či v moři. Večery jsme se snažili prožít často společně. Například večer pohádek byl hezkou pozvánkou na báječný karneval. Stejně tak se vydařili večer básní, tanců a estrád. Po celou dobu pobytu jsme soutěžili v Olympiádě kontinentů. Součástí byla vybíjená, hod na cíl, vodní slalom, vodní pólo, aj. sporty. Po mohutném a dramatickém souboji zvítězila Afrika.

Děti odjížděly spokojené, se spoustou zážitků a s nadějí, že se zase za rok ve vlnách mořských sejdou.

Chceme tímto poděkovat všem, kdož nám pomohli, a také snad pomohou v roce 2012 – sponzoři, partneři, občané a mezi nimi MČ Dolní Počernice.

Organizační kolektiv občanského sdružení Sluneční paprsek

Na prázdninách jsem se velmi těšil.
Každý den jsem se přel bil a šel jsem, když
můžu pojednu k moři. Velmi jsem se těšil
báje i proto, že poleším. Letadlem
jsem šel poprvé. Vůbec jsem se nebal.
Šel jsem uokénka a díval se na mraky.
Let byl dlouhý. A konečně! Moře.
Byl jsem velmi rád, že jsem tam.
Voda byla teplá, a slaná. Slaněčko nám,
svítlo každý den. Na pláž byl krásný
písek.
že jsem nemohl chodit boží. Šel jsem
nemohl si hrady, nejraději jsem
byl ve vodě. Naučil um se plavat a
posápal. Na památku jsem se nabíral
může. Moc se mi tam líbilo a
nikdy se to nezapomenou. Všem děkuji
Lukáš K.

Základní škola

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Prázdniny skončily a jsme opět na začátku nového školního roku, tentokrát 2011/2012.

Slavnostní zahájení a přivítání našich prvňáčků si vzali za své naši nejstarší, žáci 9. třídy a symbolickým stužkováním je přijali do řad žáků základní školy.

Děti obdržely i drobné dárky od zástupců MČ – pana starosty Zbyňka Richtera a místostarostů Ing. Hany Jaklové a Ing. Miloslava Krále. V předchozích letech byl první školní den charakterizován velmi velkým počtem rodičů, babiček, dědečků a nejrůznějších rodinných příslušníků, kteří si nechtěli nechat ujít tak významný životní krok. Letošní účast však zarazila asi všechny přítomné, neboť i díky faktu dvou otevíraných prvních tříd (celkem 47 žáků) byly zástupy rodinných příslušníků opravdu velké.

Slavnostní atmosféru prvního školního dne podtrhlo i odhalení nového pomníku Mistra Jana Husa u budovy I. stupně naší základní školy. Po krátkém projevu pana starosty pro-

mluvil o novém uměleckém díle i sám autor sochař Milan Kuzica.

Pevně věřím, že zájem o naši – vaši školu bude nadále pokračovat v tomto rozvíjejícím se trendu.

Celkový počet žáků se nyní vyšplhal na číslo 220, což nás přibližuje nejvyšší povolené kapacitě – 235 žáků. Kapacitu školní družiny i školní jídelny jsme navýšili na 120 dětí družiny a 300 strávníků. Družina má v tuto chvíli tři oddělení a v jídelně se stravuje 209 žáků. Je na nás, škole a zřizovateli, abychom zajistili příjemné a důstojné prostory a podmínky pro vzdělávání našich dětí. Věřte, že ne vždy je to snadné.

Nezbývá než poděkovat zaměstnancům školy za jejich neutuchající pracovní nasazení a jim, i všem ostatním, kteří spolupracovali se školou v roce minulém, popřát mnoho sil, úspěchů, nadhledu, optimismu a trpělivosti do započatého školního roku. Úsměvy a spokojenost na tvářích našich dětí, jsou pro nás vždy odměnou.

Bc. Jiří Schwarz

Spolupráce s myslivci

Již druhým rokem pokračuje spolupráce dětí z 1. stupně naší školy se SDRUŽENÍM MYSLIVCŮ Horní Počernice. Nasbíraly pro zvířátka kaštany a žaludy. Za odměnu byly pozvány do myslivny, kde pro ně myslivci připravili zajímavou besedu o ochraně přírody, péči o zvěř, ukázali své trofeje a nechybělo ani malé občerstvení.

Děkují dětem i rodičům, kteří nám pomáhali se sběrem.

Ilona Bradáčová, třídní učitelka 4. třídy

Doprava před základní školou

Před zahájením školního roku řešila v předstihu Rada MČ Praha – Dolní Počernice bezpečnost na křižovatce ulic Národních hrdinů a Nad Rybníkem před naší základní školou.

Oba přechody pro chodce se v době od 7.30 do 8.00 hodin mění ve velice nebezpečná místa díky množství automobilů, projíždějícím v obou směrech po ul. Národních hrdinů, ale i po ul. Nad Rybníkem. Do tohoto dopravního mumraje přichází do školy na dvě stovky školních dětí a přijíždí desítky aut rodičů, kteří svoje děti do školy přivázejí.

V závěru srpna jsme proto zajistili obnovu podélného i svislého značení v okolí školy. Starosta v prvním školním týdnu pozval na kontrolu situace před školou ředitelku Městské policie Praha 14 Bc. Danu Hetzlovou se žádostí, aby oba přechody byly každodenně zajištěny strážníky.

Paní ředitelce stačila jediná půlhodinka, aby uznala, že se zde jedná o opravdu „rizikové pracoviště“. Od té doby nechybělo zajištění obou přechodů strážníky městské policie ani jednou, za což paní ředitelce velmi děkujeme. Na tomto místě bychom rádi požádali ty rodiče, kteří ještě vedí své děti středem křižovatky, aby používali oba hlídané přechody! Zvýší tak bezpečnost svoji, ale hlavně svých dětí. Děkujeme i našim strážníkům, že ranní situaci před školou zvládají bez větších problémů.

Rada MČ Praha – Dolní Počernice

Aktivita žáků 4. třídy

Velice nás potěšil zájem žáků naší základní školy, kteří představili starostovi svůj projekt „Za krásnější Počernice“. Tento projekt směřuje k úpravě a zvelebení některých míst v Dolních Počernicích podle představ dětí ze 4. třídy. Starosta byl radou pověřen poskytnutím potřebných podkladů a zajištěním metodického vedení projektu, který bude pečlivě připravován. Můžeme se těšit, že díky našim dětem se dočkáme zvelebení míst, okolo kterých my dospělí denně chodíme bez zjevného povšimnutí. Přejeme dětem a jejich paní učitelce Iloně Bradáčové, aby se jim projekt vydařil a jejich představy se naplnily.

Rada MČ Praha – Dolní Počernice

Babí léto 2011

Zahradní slavnost Babí léto 2011 opět nabídla plno zážitků a setkání dětí i dospělých. Jeho širokou paletu – sport, divadlo, hudbu, zpěv, tanec, sochařské, malířské i fotografické umění, kulinářské ochutnávky – vše opět požehnané krásným počasím – Vám přibližujeme v následujících snímcích.

Jistě potěší ty, kteří prožili příjemné odpoledne i večer a zároveň přiláká k návštěvě příštím rokem ty, kteří zatím váhali.

foto: K. Vosátka, S. Parkanová

Mateřská škola DUHA

NOVINKY A ZAČÁTEK ŠKOLNÍHO ROKU V MŠ DUHA

Po ukončení školního roku 2010/2011 se děti a zaměstnanci rozešli na prázdniny a dovolené.

Tento čas jsem využila k zásadním změnám v interiéru a exteriéru naší MŠ. Pustila jsem se do oprav a údržby sociálního zázemí pro děti i dospělé v původních pavilonech z roku 1982. Musím říci, že se oprava těchto prostor zdařila dokonale. Všechny čekal návrat do krásných, účelných a barevně sladěných prostor. Dále jsem nechala kompletně vyměnit staré kryty na topení ve třídě Sluníček, které jsou opět provedeny v barvách, které korespondují s celým prostorem třídy. Oprava krytů na topení pokračovala i v dětských šatnách tříd Broučků a Sluníček, a aby toho nebylo málo, nechala jsem opravit konstrukce zábradlí a výplní u venkovních teras na školní zahradě. Práce byly zakončeny výmalbou chodby, která se také velmi zdařila. Myslím si, že každý kdo znal původní prostory, byl mile překvapen, jaká že se to stala změna.

Další novinkou je nástup dvou nových kolegů p. uč. Bc. Dity Brabcové a p. uč. Moniky Brabcové, které začaly pracovat ve třídě Broučků. Přejeme jim, aby se jim u nás líbilo a vytvářeli jsme spolu všichni příjemné prostředí pro naše děti z Dolní Počernic.

Na závěr chci velmi poděkovat zahradnické firmě pana Jana Syrovátky, který nám bezplatně již řadu let seká školní zahradu.

Danka Exnerová, ředitelka MŠ

Dětský domov

13. ROČNÍK BĚHU BABÍHO LÉTA

Závod byl poprvé zařazen do Poháru pražských běžeckých nadějí. Děti běželo i z tohoto důvodu více než v loňském roce, ale především mužů bylo méně a tak pokračuje celkový pokles účastníků. Počasí závodu velice přálo. Ač měl tento ročník pořadí třinácté, závod proběhl bez protestů a bez zranění. Atmosféra byla příjemná. Byly překonány čtyři traťové rekordy a to díky Michalu Rokosovi, Anně Kerbachové, Ondřeji Štylerovi a Johance Šimkové. V kategorii žen vyhrála běh a tedy i putovní pohár Helena Poborská. U mužů se po roce vrátil na trůn Viktor Petronjuk. Účastníci darovali pořádajícímu dětskému domovu finanční částku 3.650 Kč na dobročinné aktivity dětí. Děkuji všem pořadatelům, restauraci Léta Páně za poukázky pro vítěze, Magistrátu hlavního města Praha a MČ Dolní Počernice za poskytnutí parku.

Výsledky 13. ročníku Běhu Babího léta – 10. 9. 2011

(z kapacitních důvodů byla redakcí DPZ výsledková tabulka zkrácena na tři první místa)

pořadí	jméno	klub	čas
dívky 2006 a mladší – 60 metrů			
1.	Kremenčukova A.	Kounice	16,41
2.	Taške V.	Újezd n. L.	16,64
3.	Háková T.	Újezd n. L.	18,09
chlapci 2006 a mladší – 60 metrů			
1.	Janada J.	DDDP	15,39
2.	Burian J.	Újezd n. L.	15,61
3.	Tichý J.	Dolní Počernice	18,39
dívky 2004 – 2005 – 200 metrů			
1.	Durdová N.	Prosek	39,07
2.	Kašparová K.	Újezd nad Lesy	42,11
3.	Florová M.	Spartak Praha 4	42,11

chlapci 2004 – 2005 – 200 metrů			
1.	Rokos M.	SŠK Újezd nad Lesy	38,22
2.	Kohoutek J.	Hostivař	39,76
3.	Augusta O.	Újezd nad Lesy	44,64
dívky 2002 – 2003 – 400 metrů			
1.	Eibichová E.	SŠK Újezd nad Lesy	01:28,70
2.	Reichelová M.	SŠK Újezd nad Lesy	01:29,64
3.	Durdová V.	Prosek	01:31,98
chlapci 2002 – 2003 – 400 metrů			
1.	Kraus V.	SŠK Újezd nad Lesy	01:23,41
2.	Hejzlar J.	AC Jeseniova	01:25,70
3.	Obhlídal V.	SK Kotlářka	01:26,36
dívky 2000 – 2001 – 400 metrů			
1.	Kerbachová A.	Spartak Praha	01:16,54
2.	Konejlová T.	SŠK Újezd nad Lesy	01:21,05
3.	Hotová A.	Praha	01:23,06
chlapci 2000 – 2001 – 400 metrů			
1.	Štyler O.	PSK Olymp	01:16,36
2.	Šatople J.	SŠK Újezd nad Lesy	01:18,80
3.	Štros D.	ÚSK Praha	01:19,26
mladší žákyně – 1998 – 1999 – 650 metrů			
1.	Duchoňová A.	ASK Slavia Praha	02:21,64
2.	Mitrovičová L.	ASK Slavia Praha	02:28,42
3.	Sládková M.	ASK Slavia Praha	02:36,09
mladší žáci – 1998 – 1999 – 650 metrů			
1.	Erben J.	SŠK Újezd nad Lesy	02:19,09
2.	Jaroš J.	ASK Slavia Praha	02:23,32
3.	Mikula M.	Roztoky u Phy	02:31,09
starší žákyně – 1996 – 1997 – 650 metrů			
1.	Kopecká A.	SK-2 Praha	02:19,86
2.	Mrkvíčková S.	Spartak Praha 4	02:20,73
3.	Veselá B.	Spartak Praha 4	02:25,89
starší žáci – 1996 – 1997 – 1.250 metrů			
1.	Kostohryz M.	Spartak Praha 4	04:43,16
2.	Obhlídal V.	SK Kotlářka	04:58,64
3.	Santolík V.	SŠK Újezd nad Lesy	04:59,54
dorostenky 1994 – 1995 – 1.250 metrů			
1.	Santolíkova A.	Běchovice	07:49,13
dorostenci 1994 – 1995 – 2.500 metrů			
1.	Černý M.	SŠK Újezd nad Lesy	10:03,73
2.	Stejskal J.	SŠK Újezd nad Lesy	10:33,70
3.	Stejskal T.	SŠK Újezd nad Lesy	10:38,22
juniorky 1992 – 1993 – 1.250 metrů			
1.	Šimková J.	Fortex M. Beroun	05:01,06
2.	Poborská E.	SK Jeseniova	05:59,92
3.	Pavlicová K.	SK Jeseniova	06:43,22
junioři 1992 – 1993 – 2.500 metrů			
1.	Mahring L.	Praha	11:28,36
ženy – Přebor Dolních Počernic – 1.250 metrů			
1.	Zimmermanová	ZŠ	08:59,07
2.	Kratochvílová Š.	ZŠ	09:02,5
muži A 1991 – 1972 – 3.700 metrů			
1.	Vlatník J.	Kapslovna Praha	13:49,01
2.	Doucha M.	Nyx	13:52,95
3.	Dobiáš V.	Újezd nad Lesy	17:45,76
ženy A 1991 – 1972 – 1.250 metrů			
1.	Poborská H.	Kerteam	04:50,36
vítězka putovního poháru			
2.	Petronjuková M.	ČZU Praha	05:12,20
3.	Čokrtová E.	TTC Č. Brod	05:19,80
muži C 1961 – 1952 – 3.700 metrů			
1.	Petronjuk V.	ČZU Praha	13:34,58
vítěz putovního poháru			
2.	Tarant J.	Praha 10	15:21,13
3.	Fojtík Z.	kulicky.eu	16:16,92
muži B 1971 – 1962 – 3.700 metrů			
1.	Veselý P.	HSK H. Rokytn.	14:28,61
2.	Vaněk P.	Černý Most	14:44,66
3.	Pavlica P.	SŠK Újezd nad Lesy	14:48,92

muži D 1951 – a starší 3.700 metrů			
1.	Rydrych J.	Újezd nad Lesy	15:42,82
2.	Tausinger I.	Crotalus	16:04,82
3.	Brett L.	PSK Olymp	17:21,70
rodinné dvojice			
1.	Poborská Helena a Eliška		20 bodů
2.	Durdová Viola a Natálka		19 bodů
3.	Santolíkova Jana a Anežka		18 bodů

Dětský domov CUP 2011

V polovině září jsme se rovněž zúčastnili dalšího dílu soutěže Dětský domov CUP 2011. Letos už potřetí proběhl turnaj v beachpřehazované na hřišti Beachklubu Ládví pod dohledem patrona akce Michala Novotného. Reprezentant ČR ve snowboardcrossu, několikanásobný mistr ČR a vítěz závodu světového poháru bere svou roli patrona zodpovědně a jako každý rok se kromě pomoci s organizací turnaje ujal i role rozhodčího. Čtyřlenné týmy ze třiceti dětských domovů předváděly v průběhu dne neuvěřitelné souboje a do finále, které samozřejmě písal Michal, se nakonec probojovaly týmy z Ústí nad Labem a Nepomuku. Po dramatickém boji zvítězilo Ústí a odváží si tak z Prahy 64 bodů do celkového bodování závodu. Druhý se s 58 body umístil Nepomuk a na třetím místě s 53 body skončily Dlažkovice. Cenu fair play dostal hráč z vítězného týmu Marek Vytlačil. Ale dárky si zasloužily a dostaly všichni závodníci turnaje.

Partnerům projektu i dětským domovům moc děkujeme a těšíme se na další, poslední soutěžní díl – 5. díl DDCUP Cyklistický závod Prevencí proti nehodám.

Martin Lněnička, ředitel

Poděkování patří partnerům: Beachklub Ládví, Hlavní město Praha, Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy, Crocodile, České dráhy, Klan, Hamr, Dorty Domů a Hewlett Packard

RELAXACI, SPORT I GURMÁNSKÉ ZÁŽITKY NABÍZÍ GOLF RESORT BLACK BRIDGE

V těsné blízkosti Dolních Počernic vyrostl (vzhledem k množství zeleně toto sloveso nejlépe vystihuje skutečnost) nádherný golfový areál. Požádali jsme proto jeho zástupce o přiblížení podoby a současné nabídky tohoto nově vzniklého komplexu.

LOKALITA A VÝSTAVBA

Golf Resort Black Bridge (Černý Most) se nachází v MČ Praha 14 mezi Černým Mostem a Dolními Počernicemi. Území bude sloužit jako přírodně-rekreační oblast města v podobě parku o rozloze 170 ha, jehož součástí bude i golfové hřiště. Okolo resortu povede cyklostezka. Golfový resort je v těsné blízkosti rychlostních komunikací R10 a R1 a na začátku dálnice D11 (směr Hradec Králové). Golfové hřiště se rozkládá na ploše 66 ha v nadmořské výšce 225 – 265 m n. m. Výškový rozdíl nejvyššího a nejnižšího místa hřiště je 40 m. V rámci výstavby hřiště byly vytvořeny nebo rozšířeny tři funkční biokoridory a na severní straně hřiště byla provedena rozsáhlá revitalizace potoku Chvalka. V areálu je nyní vysázeno více než 180 tisíc sazenic stromů a keřů, 4000 hájových stromů a 1000 solitérních stromů.

Práce na projektu byly zahájeny již v roce 2004 a samotná výstavba v roce 2008. Vybudování golfového hřiště předcházely rozsáhlé terénní a výškové úpravy stávající lokality, které umožnily finální tvarování jednotlivých jamek podle návrhu projektu.

16. července 2011 bylo otevřeno všech 18 jamek (do této doby se postupně hrálo na pěti, sedmi a devíti jamkách).

SOUČÁSTÍ GOLF RESORTU BLACK BRIDGE JSOU:

Club House – přízemní budova s vnitřním atriem a restaurací, která je v provozu celoročně. Dále se zde nachází hlavní recepce, dva golfové simulátory pro zimní sezónu, terasy, golfový obchod, samostatná konferenční místnost.

Cvičné plochy – driving range s krytými a vytápěnými odpališti, samostatná recepce, putting a chipping, tréninkové plochy jsou umělé

osvětleny, možnost využití 3 jamek akademie.

Golf Resort Black Bridge nabízí sportovní využití pro golfisty žijící a pracující v Praze a okolí bez nutnosti dlouhého cestování. Společenské a obchodní využití pro golfisty, ale i negolfisty. Možnost ubytování v areálu golfového hřiště.

Black Bridge Golf Academy, která je již otevřena od března 2011 a počet členů se stále rozrůstá. Nabízí výuku golfu pro děti od tří let až po dospělé, pokročilé hráče i úplně začátečníky. To vše pod vedením zkušeného Head Pro Cliva Tuckera, který trénoval či trénuje hráče PGA Tour a školí trenéry resortu.

Poslední novinkou Golf Resortu Black Bridge je otevření Dětského Klubu od 5. září 2011, v rámci kterého mohou rodiče využít hlídání dětí, odpolední After Club nebo Talent Club pro golfisty. Je pouze na rodičích, co si pro své ratolesti vyberou. To vše pod vedením zkušených pedagogů.

foto: K. Vosátka

Pétanque - tip pro volnou chvíli

Málokdo asi ví, že zde u nás v Dolních Počernicích máme trošičku zapomenuté hřiště na pétanque, o jehož vznik a udržování se zasloužili manželé Jirsákoví. Hřiště se nachází v blízkosti nového dětského hřiště s provazovou pyramidou na břehu Rokytky, cestou ke koním. Velkou předností pétanque je to, že ho může hrát prakticky každý, ženy s muži, senioři s dětmi, a i tělesně postižení se mohou zúčastňovat sportovního klání. Z těchto důvodů jsem já, sám vozíčkář, uspořádal koncem září pro své přátele a známé pétanqueový turnaj, který se protáhl na čtyři hodiny, počasí nám velice přálo, hra nám šla od ruky, a na stupně vítězů pomyslně usedli ti nejšikovnější z nás. Vřele vám všem doporučuji udělat si takovéto sportovní pohodové odpoledne.

Mgr. Martin Hanibal

Výzva rodičům novorozenců v roce 2011

Vzhledem k tomu, že v období od 1. 1. do 1. 5. 2011 byly v registru obyvatel zjištěny

určité nedostatky, dovoluujeme si tímto požádat rodiče dětí narozených v uvedeném období a majících trvalý pobyt na území MČ Praha – Dolní Počernice, aby poskytli (osobně, poštou nebo emailem) úřadu kopii rodného listu těchto dětí pro provedení kontroly v evidenci obyvatel.

Za Vaši ochotu předem děkujeme.

ÚMČ Praha – Dolní Počernice

Zdraví

NEPOVINNÉ OČKOVÁNÍ V ČESKÉ REPUBLICE

Zatímco povinné očkování probíhá zdarma v ordinacích lékařů, existuje v Česku i řada nepovinných očkování. V posledních letech se jejich typy mění, počet a frekvence se výrazně zvyšuje, proto se o nich i více diskutuje.

Dříve automatické očkování proti TBC v porodnicích již neprobíhá, pouze u dětí z cizích zemí (např. z Ukrajiny), či u dětí, jejichž rodiče žili v zahraničí nebo se pravidelně stýkají (pracují) s lidmi z jiných zemí.

1. Pneumokokové infekce – nejohroženější skupinou jsou malé děti a starší osoby. Časté jsou zápal plic, ale pneumokoky mohou způsobit i zápal mozkových blan. Dnes jsou používány dvě základní očkovací látky – Prevenar a Synflorix. Pojišťovna hradí toto očkování dětem z rizikových skupin (např. děti s poruchou imunity). Ještě před rokem u (s výjimkou preparátu Prevenar 13, na který se doplácí). Očkovat je možné děti od 3 měsíců věku, doporučují se 1 – 4 dávky.

2. Virová hepatitida typu a (žloutenka typu A) – u nás není tak častá, i když po otevření hranic jí přibýlo. Označovala se také dříve jako nemoc špinavých rukou. Postihuje děti i dospělé, očkování se doporučuje před odjezdem do rizikových destinací – 14 až 30 dní před odjezdem. Očkování stojí cca 1000 Kč (Havrix) a po půl roce až roce se doporučuje přeočkovat.

3. Klíšťová meningoencephalitis – tento zánět způsobuje virus, jež je přítomen v krvi klíšťat. Výskyt nakažených klíšťat je

v oblastech České republiky různý. V roce 2006 a 2010 byl výskyt klíšťového zánětu mozkových blan velmi častý. Očkuje se třemi dávkami, po třech letech se doporučuje revakcinace, vhodné je očkovat v zimních měsících (zahájit v listopadu) či z kraje jara. Odolnost vzniká až po 2. dávce, cena jedné dávky se pohybuje kolem 500 Kč.

4. Meningitis – zánět mozkových blan způsobený meningokokem – v současné době asi nejnebezpečnější infekce, jejíž výskyt je často smrtelný. Proti meningokokům A a C je účinná očkovací látka vyvinuta, proti typu B zatím ne. Onemocnění má velmi rychlý průběh, bývají vysoké horečky, bolesti hlavy, zvracení a hlavně drobné krvácení do sliznic. Očkování je vhodné od 18 měsíců věku, očkuje se 1x, buď jen proti typu C nebo spojenou vakcínou A a C. Očkování vydrží 3 roky. Vhodné je však spíše očkovat rizikové skupiny a to ve věku od 12 let.

5. Plané neštovice – v Evropě se běžně neočkuje, i když se uvažuje o určitých skupinách dětí, které by bylo vhodné očkovat. Obvykle probíhá infekce jako lehká vyrážka, ale u mizivého procenta pacientů mají plané neštovice těžký průběh. Očkuje se lidé se slabou imunitou. U dětí mezi 9. měsícem a 12. rokem stačí jedna dávka, u dětí nad 12 let a dospělých dvě dávky v intervalu šesti týdnů. Přeočkování pak snižuje v dospělém věku riziko oparů. Cena se pohybuje okolo 1600 Kč (Varilrix).

6. Lidské papilomaviry – HPV – vakcína je určena dívkám ve věku 11 – 26 let (Cervarix,

Silgard). Papilomavirus je dáván do souvislosti s výskytem rakoviny děložního čípku, a tak má očkování preventivní charakter. Podávají se 3 dávky, na trhu v ČR jsou dva výrobci vakcín, cena 3 dávek se pohybuje kolem 10 000 Kč (v současné době jsou různé programy a akce zdravotních pojišťoven, jež cenu sniží).

7. Chřipka – má sezónní charakter, chřipkových virů je několik typů. Očkování u oslabených jedinců je zdarma a definuje je vyhláška MZ, očkování probíhá většinou od září do listopadu. Cena jedné vakcíny je cca 150 do 350 Kč.

8. Rotaviry – jsou viry, způsobující průjem u dětí. Inkubace je kolem 48 hod. Vzhledem k tomu, že průjem je nebezpečný pro děti do 1 roku života, doporučuje se očkovat kojence (ideální je do 24. týdne věku) dvěma očkovacími dávkami. Cena je kolem 2000 Kč.

Dospělí by si měli hlídat interval očkování proti **Tetanu**, pokud nebyli očkováni více jak 15 let, je vhodné absolvovat přeočkování ve třech dávkách vakcínou Tetavax, jejíž cena je cca 250 Kč.

Každé nepovinné očkování je nutné prodiskutovat s ošetřujícím lékařem, dát přínosy očkování do rovnice s riziky, či efektem očkování a atd.

Pokud se chcete dozvědět více, lze podrobné informace získat na webových stránkách:

www.vakciny.net, www.ockovanidetici.cz.

MUDr. Pavel Boček

Sociální poradna

při Komisi zdravotní, sociální a bytové (KSZB)

Dne 5. 10. 2011 bylo na pravidelné schůzi KSZB rozhodnuto o zřízení Sociální poradny, kterou povede Mgr. Martin Hanibal. Tato poradna bude plně nápomocna všem při řešení nelehkých životních situací,

např. zprostředkování komunikace s Odborem sociálních věcí a zdravotnictví (OSVZ) Praha 14, poradí při pořizování vhodných kompenzačních pomůcek nebo podá informaci o možnosti pobytu v rehabilitačním zařízení.

Se svými dotazy se obraťte osobně nebo telefonicky na paní Vlastu Václavkovou (tel. 2 810 210 95) nebo na podatelnu úřadu naší MČ (tel. 2 810 210 93-4).

Vánoční bohoslužby

POŘAD BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH
V KOSTELE NANEBEVZETÍ PANNY
MARIE V PRAZE – DOLNÍCH
POČERNICÍCH 2011 – 2012

24. 12. SOBOTA Štědrý den

15:00 » „půlnoční“ bohoslužba pro
rodiny s dětmi
24:00 » půlnoční mše svatá

25. 12. NEDĚLE Boží hod vánoční Slavnost Narození Páně

8:30 » vánoční mše svatá
10:00 » vánoční mše svatá
13:00–17:00 » otevřený kostel a přístupný
betlém

26. 12. PONDĚLÍ

sv. Štěpána, prvomučedníka
8:30 » mše svatá

30. 12. PÁTEK

Svátek svaté rodiny
8:30 » mše svatá s obnovou
manželských slibů

31. 12. SOBOTA

16:00 » děkonná mše svatá

1. 1. NEDĚLE

Slavnost Matky Boží Panny Marie
8:30 » novoroční mše svatá
10:00 » novoroční mše svatá

6. 1. PÁTEK

Slavnost Zjevení Páně– „Tři králové“
18:00 » mše svatá

8. 1. NEDĚLE

Svátek Křtu Páně
8:30 » mše svatá
10:00 » mše svatá

Úsměv moudrosti

Možná jste mnozí zaznamenali, že se naší obcí přestál procházet starý pán v černém plášti a s kloboukem na hlavě nápadný tím, jak se vždy a na každého mile usmíval. Ale možná na druhou stranu někteří z nás ani netušili, že mezi námi nenápadně žil tak významný člověk mj. politický vězeň a někdejší provinciál (tj. nejvyšší český představený) salesiánů pan Ladislav Vik.

Narodil se 25. března 1923 ve Vysokém nad Jizerou. Byl pokřtěn jako dítě, ale teprve v době středoškolských studií osobně konvertoval a intenzivně přilnul ke katolické církvi. Proto vždy vědomě a příkladně vystupoval jako věřící a nedal se zlomit ani v těžkých padesátých letech ani v dobách komunistické normalizace v letech sedmdesátých.

Noviciát a první sliby skládal těsně po válce v Hodoňovicích v roce 1947 do rukou P. Antonína Dvořáka, jako salesiánský asistent působil v Přestavlkách u Přerova a ve Fryštáku. První bohoslovecká léta spadají do období rozeznání klášterů a řeholních domů (1950–1955), kdy byl spolu s mnoha jinými řeholníky internován v klášterech v Oseku u Duchcova a v Želivi u Humpolce.

Po propuštění z internace pracoval jako skladník, stavební dělník na přehradách Křimov, Jirkov, Hracholusky u Plzně a Skalka u Chebu. V té době se salesiáni znovu začali scházet a Ladislav Vik vyučoval filozofii. 10. prosince 1960 byl tajně vysvěcen na kněze biskupem Štěpánem Trochou v jeho soukromém bytě.

V ranných šedesátých letech působil jako chemik ÚKZÚZ v Plzni, později jako vychovatel v Domově mládeže s trestnou činností v Obořišti.

V době Pražského jara se po návratu otce biskupa Štěpána Trochty do litoměřické diecéze stal jeho sekretářem. Po smrti kardinála Trochty (1974) pracoval jako měřič u VDUP v Praze a v podzemí jako magistr salesiánských noviců a noviců a salesiánský ředitel v Praze.

V letech 1981–1993 působil po Františkovi Míšovi jako provinciál českých Salesiánů Dona Boska. Už před sametovou revolucí a hned po ní se pustil do zakládání několika klíčových děl, která mu ležela na srdci: nakladatelství Portál, tiskárna Adalbert, Vyšší odborná škola Jabok a do mnoha dalších pastoračních aktivit.

Po celý život byl vyhledávaným zpovědníkem a moudrým kazatelem. V závěru života věnoval mnoho úsilí procesu blahořečení P. Ignáce Stuchlého a kardinála Štěpána Trochty, které osobně velmi dobře znal. Byl horlivým Mariánským ctitelem a šířitelem úcty k Donu Boskovi a sv. Františku Saleskému.

P. Ladislav Vik zemřel v noci z 22. na 23. července 2011 na faře v Dolních Počernicích zaopatřen svátostmi a ve své komunitě, jak bylo jeho velkým přáním. Rozloučení se uskutečnilo v pátek 29. července v 11 hodin v kostele sv. Terezičky v Praze – Kobylisích a poté byl uložen do salesiánského hrobu v Praze – Ďáblicích.

Každé setkání s P. Ladislavem pro mne bylo obohacením minimálně o vřelý upřímný úsměv a dvě tři povzbudivá slova, ale pokud byl čas, dokázal P. Vik velmi poutavě a zábavně předávat hlubokou moudrost, kterou během svého pestrého a bohatého života nasbíral. Úchvatná byla i jeho kázání, při nichž dokázal s otcovskou laskavostí zdůrazňovat i nepohodlné úkoly a s moudrostí mudrce srozumitelně vysvětlovat hluboké filosofické a náboženské myšlenky. Jsem vděčný za to, že jsme měli tu možnost žít v jeho blízkosti.

Na základě článku ze salesiánských zdrojů
Tomáš Jirsák Havran

Žijí mezi námi

Jan Paul, malíř, sochař, výtvarný kritik, publicista a prozaik je dalším z dolnopočernických výtvarníků, které si představujeme v rámci volného cyklu „Žijí mezi námi“. Narodil se 31. října 1956 v Příbrami. Jako kluk kreslil seriály pro časopis ABC. Vyučil se aranžérem a vykonával různá zaměstnání jako tapetář, písmomaliř, kamenosochař či arteterapeut. V letech 1979–1985 studoval na Akademii výtvarných umění v Praze v ateliéru prof. Arnošta Paderlíka. Od roku 2004 maluje rukama, bez použití štětců. Systematicky se zabývá publicistickou činností v oboru výtvarného umění. Publikuje v Revolver Revue, časopise Atelier, Britských listech (Monitor Jana Paula) a příležitostně v denním tisku. Od roku 2003 se také věnuje volnému psaní. V posledních dvou letech se vrátil ke klasickému sochařství. Jan Paul žije a tvoří v Dolních Počernicích od roku 1978. V následujícím rozhovoru se pokusíme proniknout trochu hlouběji do jeho tvorby a také si představíme jeho novou knihu.

O ŠTĚSTÍ V UMÍRÁNÍ

Tvoje umělecká dráha není rozhodně přímočará a navíc je zpestřena i činnostmi z jiných oborů, byť s uměním třeba souvisejících. Co považuješ za hlavní hnací motor svého tvoření a které jsou hlavní křižovatky Tvé umělecké cesty až tam, kde se ve své tvorbě nacházíš nyní?

Naprosto zásadní křižovatkou je pro mě rok 2004. V té době jsem se se svými dětmi stal pátým rokem o svoji matku, které v roce 1999 vyoperovali v 81 letech celé tenké střevy. Rok jsme ji měli doma na umělé výživě, dával jsem jí v noci infuze, ale pak začala k překvapení lékařů jíst, ten zbyteček střeva začal jako zázrakem trávit, a nakonec žila bez infuzí. To je ale samo o sobě jiné velké téma. 15. června 2004 jsem si ji vzal z nemocnice po prodělané žilní trombóze zemřít domů. Umírala dva dny – 17. června 2004 v 5 hodin a 20 minut zemřela v mé náručí. Tento okamžik změnil radikálně a pozitivně všechno, kým jsem do té doby byl a čím jsem žil. Změnil mě a změnil i mé malování. Nacházím se nyní ve stavu největšího štěstí, že mi Bůh dopřává možnost tvořit. Od roku 2004 mám jen jediné téma, a tím je člověk a to, co ho přesahuje. Na jedné straně existencialita a pomíjivost, na straně druhé spiritualita a transcendence k Bohu a věčnosti. Úplnost lidského bytí, bolest a štěstí, směřování ke světlu, to je mé téma.

Před sedmi lety jako by Ti chyběl přímý kontakt s tvořeným dílem, začal jsi malovat prsty, a před dvěma lety jsi se vrátil k socháři z hlíny, jako by už pro Tebe dvourozměrnost obrazu byla omezující. Je to vývoj od obrazů k sochám nebo se jedná o dva paralelní způsoby uměleckého vyjádření? Nebude Ti zanedlouho u soch chybět možnost pohybu? A co sochy a barva – není to cesta, jak spojit malířské techniky s utvářením hmoty?

Maluji prsty, protože štětcem už to od roku 2004 neumím. Tehdy jsem se štětcem pokusil

namalovat to, co jsem s matkou v jejich posledních chvílích prožil, ale strávil jsem v ateliéru dva zoufalé dny úplné bezmoci. Když už jsem práci vzdal a rozhodl se skončit s malováním, Bůh mě vrátil zpět a přikázal mi nabrat barvu do dlaní. Člověk musí sestoupit ke dnu, aby spatřil cestu nahoru. Tato nikterak nová a objevná technika mě duchovně spojuje s malbou, ale i se Stvořitelem, umožňuje mi splynutí s obrazem, autentické a úplné ponoření do tématu. Malování je pro mě jedna předlouhá modlitba. To samé pociťuji, když modeluji. Malířství a sochařství vnímám jako dva odlišné umělecké obory, které se doplňují. Sochařství je limitováno samo sebou, totiž hmotou, a bylo především vždy o člověku. Směs vody a prachu je hlína, jak mi připomněl můj syn, a prach jsme a v prach se obrátíme – v tom vidím hlubokou analogii. A pohyb? Vždyť sochařství je převážně o vyjádření pohybu, třeba v emocích. Barva patří na obraz, sochařství je o objemu.

Ve svých dílech ze zabýváš často principiálními tématy a otázkami bytí, jeho smyslu a podstaty. Je Tvoje tvorba nástrojem Tvého vlastního hledání nebo spíše zhmotněním nutkové potřeby sdělení? Jak se stavíš k dílům podle objednávky?

Podstata je pro mě Bůh a mé malování je po roce 2004 výrazem Boží vůle, já sám se cítím být pouze a jen jeho nástrojem. On vede moji ruku, a pokud se mi malba podaří a já sklídím ohlas, pak tyto zásluhy a pocty ne náležejí mně. Svědčím o Bohu skrze své obrazy a jediné, o co ho žádám, je, abych mohl dílo dokončit. Po letech tápání zase věřím v magickou moc umění a chci se pokusit naplnit jediný životní cíl, poslední ambici, kterou mám. Do roku 2004 jsem pozici umělce chápal tak, že je umělec a někde mimo něj leží svět, který se snaží vyjádřit. Dnes už pro mě umění není kdesi mimo mě a můj život. Konečně žiji, abych tvořil, a tvořím proto, abych žil. Když smyji barvu z rukou, jsem

napřed lidskou bytostí, pak teprve umělcem. Pokud mohu v díle na objednávku maximálně uplatnit vlastní tvořivost, pak každou takovou vítám a je pro mě obohacením, zajímavou zkušeností.

Jsou výtvarníci, kteří jsou přesvědčeni, že výtvarné umění nepotřebuje komentář, že mluví samo za sebe. O svých dílech pak hovoří jen velmi neradi a už vůbec se nechtějí vyjadřovat k dílům jiných tvůrců. Ty se naopak o svých dílech rád rozpovíáš nebo rozepteš a jsi činný i v oblasti výtvarné kritiky. Mohou podle Tebe tedy slova umocnit divákovu vnímání výtvarného díla?

Nevím, jak jsi na to přišel – rád se rozpovím o díle jiného autora, když mě jeho práce osloví, ale o své mluvím nerad, a tak by to mělo být. Dříve jsem byl ke svým kolegům hodně kritický, dnes jsem se zařadil po jejich boku jako jeden z nich. Pokud píšou o práci jiného umělce, což činím velmi rád, tak převážně jen tehdy, když mohu sdělit něco pozitivního. Nepřísluší mi soudit druhé jako kdysi, už proto, že jsem sám velmi chyboval a chybovat ještě budu. Ano, dobře formulovaná slova, v nichž je recenzent schopen srozumitelně vyjádřit svůj pohled, mohou pomoci divákovi vnímat umělecké dílo. Ne snad umocnit jeho vnímání, protože tam jde o emoce a každý je založený jinak, ale spíše mu kritik pomůže pochopit umělecké dílo, jeho záměr, smysl. To ano, v tom je výtvarná kritika nezastupitelná.

Co Tě podnítlilo k vlastní literární tvorbě? První knížka – Deník pošetileho milence – Ti vyšla až v roce 2006.

Průběžně od svých jinošských let píšou poezii a texty ke svým písničkám, ale asi největší vliv na tzv. volné psaní má moje dlouholetá činnost publicistická a samo malování. Jenomže výtvarná kritika má svá přesně vymezená pravidla, v ní musí člověk zcela jasně formulovat, co chce říci, a to s odpovědností nejen

k tématu či umělci, kterého se týká, ale především ke čtenáři. Psaní beletrie mi nabízí větší prostor svobody, imaginace, tam jsem odpovědný jen sám k sobě. Deník pošetilého umělce byla prvotina, sbírka povídek. Potíž je, že nepovedený obraz lze časem přemalovat, tištěné slovo už ale nelze přepsat a vzít zpět. Psaní mě vyvažuje. Maluji rukama obtížně a obraz se najednou z ničeho nic vyjeví, píše lehce, ale výsledný tvar přepisují, dokud nepřestanu, jinak by na papíře nezůstalo nic.

Blíží se vydání a křest Tvé druhé knihy s poněkud provokujícím názvem O štěstí v umírání, v níž vyznáváš své prožívání odchodu maminky. Jaký jsi měl motiv k jejímu napsání a komu je knížka určena?

Mně prožitek z umírání mé matky přinesl štěstí. Kniha je o tom, že něco tak lidsky nepřijatelného a těžkého může znamenat nabídku změny. Nechtěl jsem knihu psát, stejně jako jsem nechtěl namalovat to, co jsem prožil, protože jsem si říkal, že lidská bytost je jedinečná ve své individualitě a každý tyto věci prožívá jinak. Nicméně v přesahu mé osobní zkušenosti jsem spatřil přece jen cosi obecně lidského, co

stojí za to napsat, aby třeba těm, kteří budou stát před stejnou zkouškou stejně nejistě a ustrašeně jako já, byla kniha inspirací a posilou. To je skutečný důvod, proč jsem ji napsal, přestože zdaleka nejsem jediný, kdo doprovázel svého umírajícího rodiče. I ty o tom cosi víš. A také proto, že smrt a umírání je v naší společnosti tabu. Kniha je o cestě zbavování se strachu ze smrti, důvěrnou výpověď o vůli, naději, víře a o tom, že Bůh nás neopouští. Psal jsem ji na hranici dokumentu a prózy, šlo mi o to vytvořit svěbytný literární útvar, a nikoliv jen zaznamenat vzpomínky. Přál bych si, aby ji čtenáři prožili jako literaturu, jediné tak jim může být přínosem, a to je asi moje největší ambice.

Tvůj syn Daniel se také věnuje umělecké tvorbě. Jak vnímáš jeho dílo? Radí se s Tebou? A Ty s ním?

Radí se se mnou, když potřebuje, což je – a to je dobré znamení – stále méně a méně. Mně radí, když to nejméně potřebuji. Nyní jsme ve fázi kolegiality, profesního přátelství, končí studium na VŠUP obor sochařství a už není kloučkem z první třídy základní školy. Fakt je, a to je problém asi všech otců (matky prominou), že ho nazírám optikou svých vlastních chyb, jenže on je musí udělat. Pouze jde o to chyby neopakovat, aby se člověk soustavnými chybami nevzdálil zcela sám sobě. Opravdu se těším, až za sebou bude mít kus vlastní tvorby, neboť má v sobě velký tvůrčí potenci-

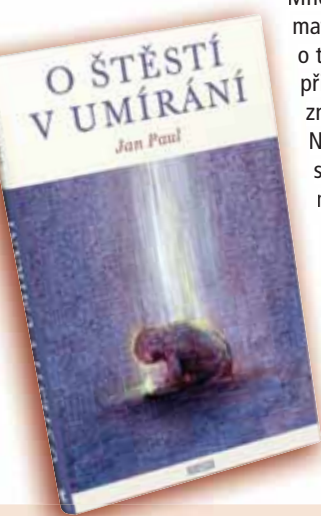
ál, což již prokázal v několika málo silných dílech. Těším se na naše rozhovory, protože už teď sem tam prokáže velký vhled, a mnohokrát se stalo, že mě podržel, stejně jako mě oprávněně kritizoval. Co víc si může otec-kolega přát?

Je ještě něco, na co jsem se nezeptal a co bys v rozhovoru pro DPZ postrádal?

Rád bych vysvětlil, proč tak často zmiňuji ve své knize i jiných textech Boha, přestože riskuji, že mohu být v dnešní poněkud sekularizované společnosti nesprávně pochopen. Víím, kým jsem byl, a víím, jakým směrem mám jít. Tato cesta není o volbě mezi katolicismem, či protestantismem. Z obojího čerpám silné věci. Katolická mystika je nádherná, uchvacující, protestantská civilnost mě zase vrací na zem. Kdybych mohl, spojil bych obě dohromady. Zatím jsem takový surfař po církvích, ale v otázce Boha mám díky Bohu jasno. Dnešní svět čelí vážným problémům, věci příští už nebudou tak, jak jsme na ně byli dlouhá léta zvyklí. Myslím, že změna již začala. V zásadě nejde o nepochopení mezi mnou, který uvěřil, a těmi, kteří tzv. neuvěřili. Bůh je v každém člověku, problém je v identifikaci se s ním, k přihlášení se k němu, a já víím, že to je těžké. Sekularizace pramení myslím jen z nedostatku kulturní informovanosti.

Děkuji za rozhovor

Mgr. Tomáš Jirsák HAVRAN

Moje teta Fanyнка

Čas nezadržitelně běží a mnoho událostí odsouvá až na hranici historie paměti. Tak je tomu i s jednou z nejdramatičtějších událostí našeho národa v průběhu druhé světové války. Na podzim letošního roku to bude sedmdesát let, kdy moc nad Protektorátem Čechy a Morava převzal jeden z nejbrutálnějších nacistů Reinhard Heydrich. Nejenže vyhlásil kruté stanné právo, ale také chystal postupnou likvidaci českého národa. To však ještě nikdo netušil, že po osmi měsících jeho hrůzovlád bude zlikvidován on sám. A že jeho portrét na připravované protektorátní známce bude nahrazen posmrtnou maskou.

Do příprav hrdinské akce parašutistů se zapojila dlouhá řada českých vlastenců, kteří věděli, jaké riziko i pro své rodiny podstupují. O jejich morálce svědčí, že při jejich omezených prostředcích a možnostech se Němci přes svoji obrovskou profesionalitu o těchto přípravách až do atentátu nic nedověděli. A jedna z těch zapomenutých cestiček odvahy, o níž se dosud mnoho nemluvilo, vedla také do Dolních Počernic. A proto bych chtěl vyprávět o tetě Fanynce.

DĚTSKÉ VZPOMÍNKY

Jsem Dolnopočerník, narodil jsem se tu, cvičil od malička v místním Sokole a vychodil zdejší obecnou školu. Proto většina mých dětských i klukovských prožitků souvisí s Dolními Počernicemi. Jedna z mnohých vzpomínek se odlišuje od těch ostatních. Já sám v ní nehraji žádnou roli, jen jsem se stal jejím pamětníkem. Promítla se mi do dětského a později i do klukovského životního období. Já ji ale v mysli chovám dodnes.

Moje maminka měla o dost mladší sestru Františku, říkalo se jí Fanyнка. Měly společného tatínka, který pocházel z počernického rodu Urbanů. Pracoval v pekárně bratra Tomáše vedle hostince Barborka. Bydleli blízko Svornosti. Vzpomínám si, že jsem se jako malý kluk domníval, že v Počernicích jsou hlavně tři rodiny – kromě zmíněných Urbanů ještě Mařencovi a Kšádovi –, ostatní pak že jsou jejich příbuzní. Rád jsem za dědov chodil, a to už jako předškolák. Dával mi voňavé rohlíky, to byla lahůdka! Babička moc nemluvila, zato mne ale napomínala, abych nedrobil.

Nejraději jsem měl tetu Fanyнку, věnovala se mi, v kabelce pro mě vždycky měla nějakou sladkost. Líbila se mi – pamatuji se na její hladké tváře, nakadeřené tmavé vlasy, krásné velké modré oči a jemné voňavé ruce se štíhlými prsty. Měla milý úsměv a na rozdíl od babičky byla stále veselá. Několikrát

Fanyнка Urbanová

s Fanynkou přišel hezky oblečený mladý pán s černými vlnitými vlasy. Moc toho ale nemluvil. Fanyнка mu říkala Vašíku. Asi jsem na něho žárlil a to se trochu stupňovalo, když se jí za čas na ruce objevil prstýnek, který od něj dostala.

Jednou mě Fanyнка chtěla vzít na malý výlet do Svěpravic. Maminka mě pustila, a tak jsme šli kolem kostela, sokolovny a choro-bince (později dětská psychiatrická léčebna, nyní v budově sídlí společnost Median) po silnici až k lesu, tam jsme odbočili a za chvíli jsme již byli u domku, který byl větší než náš. Přivítala nás milá paní, která byla o něco

slabší než babička. Od Fanyanky jsem se dověděl, že to je maminka Vašíka – ten doma nebyl. Pohostila nás dobrou bábovkou.

Mám ještě jednu vzpomínku – to jsem již chodil do školy. Maminka musela odjet a otec mi řekl, že po škole půjdu rovnou k dědovi a že tam několik dní zůstanu. To prostředí jsem dobře znal, ale přesto to byla velká změna. Spal jsem s dědou na široké, tvrdé posteli. Pamatuji si, že mi vyprávěl neznámé pohádky, ale většinou je nedokončil, protože usnul. Vždyť ráno brzy vstával, musel do pekárny.

Nejvíce ze všeho jsem se těšil na Fanyнку. Když jsem si odpoledne udělal úkoly, ani jsem nešel za kluky. Čekal jsem, až přijde domů. Ty dny jsem si ji užil nejvíce. Zkontrolovala mi učení i sešity a chválila mě, jak hezky píšu. Stejně si ale myslím, že mi jen chtěla udělat radost. Ukazovala mi také knížky a vyprávěla, co se kde stalo. Bylo to zajímavější než dědovy pohádky.

Jednoho dne si pro mne tatínek přišel přímo z vlaku v nádražácké uniformě. Cestou mi řekl, že mne doma čeká překvapení. Těšil jsem se na maminciny polévky, ale místo toho jsem měl doma zbrusu nového brášku – Přemysla. Na počátku s ním nebyla velká zábava, často křičel, nevěděl jsem proč. Přišel se na něho podívat také náš rodinný přítel pan učitel Šebík. Pamatuji si, jak říkal něco v tom smyslu, že kluka máme pěkného, ale že si ti skopčáci tam mohli zůstat. Když jsem se ptal, co to znamená, všichni byli vážní a nikdo mi to ani nevyšvětlil. Brzy jsem to však pochopil – brácha se narodil druhý den německé okupace.

Zde končí mé milé dětské vzpomínky na Fanyнку, jen ještě musím vysvětlit, že byla úřednice a Vašíka Khodla poznala v roce 1936 coby studenta průmyslovky. Po maturitě pracoval jako technik. Vytvořil se mezi nimi hezký vztah, který potvrdili zasnubami, a dál si plánovali svůj společný život plný nadějí a krásných představ. Jenže přišla válka a vstoupila do života miliónů lidí. Pak už jsem Fanyнку vidal stále méně. Vracela se domů pozdě večer unavená, mně přibývaly povinnosti. Doba byla smutná, tatínek se s panem učitelem Šebíkem často ustaraně skláněli nad mapou a diskutovali.

Fanyнка začala postonávat, nebyla už vůbec veselá, pokašlávala, a dokonce jsem ji zahlédl, jak pláče. Byla bledá, hubenější, jen ty hezké oči jí zůstávaly. Stále častější u ní byly návštěvy pana doktora Madara. U vrátek jsem zaslechl, jak babičce říkal, že pacientka musí být v klidu a víc jíst. A jednoho dne mi plačící maminka sdělila, že Fanyнка umřela. Svoji nejmilejší tetu jsem moc a moc obřečel.

Válka skončila, skopčáci v šedých uniformách zmizeli, mnohé se změnilo, přibývalo nových informací a i já začínal věcem více rozumět. Od rodičů jsem se dověděl, že Vašíka zabili Němci. Z dalších kusých zpráv jsem zjistil, že to bylo v souvislosti s heydrichiádou a že tetu Fanyнка byla do toho také zapojena.

KLUKOVSKÉ PÁTRÁNÍ

Jako čtrnáctiletý kluk jsem se o heydrichiádu kvůli Fanynce a Vašíkovi začal hodně zajímat. Četl jsem různé články, které mi přinášely další a další poznatky. Nejvíce jsem se dozděděl z časopisu Květen. Na pokračování v něm bylo uveřejněno podrobné pojednání pod titulkem Heydrich, je to Heydrich! Bylo v něm otištěno i mnoho fotografií, v jednom čísle jsem s překvapením viděl snímek Vašíka, na druhém byli jeho rodiče a na dalším pak jejich domek. Poznal jsem, že tam jsme tehdy byli na výletě s Fanynkou, i tu usměvavou paní, která nám tehdy dala bábovku. Ty zažloutlé stránky časopisu mám doma ještě schované.

Pak už začala vycházet řada knížek, v nichž byly o heydrichiádě další informace. A našel jsem také zmínky o Vašíkově snoubence Fanynce. I když jsem knihy s válečnou tematikou moc nečetl ani nehromadil, tak mezi verneovkami, foglarovkami a cestopisy mi v malé klukovské knihovničce zabíraly knížky o atentátu dost místa. Nejsem historik, tak jen napíši, jak jsem si vyčetl, co mne především zajímalo, a jak jsem si to v klukovské hlavě srovnal.

Vpád Němců byl nejen podle tatínka a pana učitele Šebíka více než nevídanou záležitostí. Protože se okupanti nechystali odejít, začal proti nim odboj, který organizovali nejen vojáci, ale i sokolové a členové dalších organizací. Tehdejší německý pohlavár von Neurath v protektorátě, jak naši zemi začali Němci říkat, nestačil tento odpor potlačit. Hitler se proto rozhodl poslat ho na zdravotní dovolenou a jmenovat na jeho místo Reinharda Heydricha. Měl šarží SS-Obergruppen-führer (tu jsem si musel přeslabikovat) a hned Čechům ukázal svoji bezohlednost a tvrdou ruku. Vyhlásil stanné právo a záhy jsem pochopil, co to znamená. K trestu smrti byl odsouzen tehdejší předseda vlády generál Alois Eliáš. Popraveno bylo na pět set českých vlastenců, další generálové, sokolové, ale i neznámí lidé, kteří se prohrášili proti stannému právu někdy jen maličkostí. Ale to nebylo všechno – Heydrichovy plány sahaly dále, připravoval postupnou likvidaci českého národa.

To bylo v době, kdy Německo bylo úspěšné na všech frontách a černé špendlíky na tatínkově mapě, kterou už pečlivě ukrýval, se nacházely velmi daleko. Němci tehdy neměli o svém rychlém vítězství pochyby, i Heydrich si byl jistý uskutečněním svých hrůzných záměrů. Nemohl však tušit, že se v těžkých podmínkách severoskotské přírody připravují dva českoslovenští vlastenci na splnění obtížného úkolu.

A bylo to 29. prosince 1941 nedlouho po půlnoci, když přistáli v zasněžené české krajině českoslovenští parašutisté – Moravan Jan Kubiš a Slovák Jozef Gabčík. Skupina, do níž patřili, se nazývala Anthropoid. Původně měli být vysazeni jižně od Plzně, místo toho se ocitli o více než sto kilometrů dále u obce Nehvizdy (asi 5 km východně od Horních Počernic).

Fanyнка s Vašíkem Khodlem

Tím se jim počátek již tak nebezpečného úkolu značně zkomplikoval. Místo připraveného přijetí museli v neznámém prostředí značně improvizovat, navíc si Gabčík při dopadu poranil nohu. První noc strávili v zahradním domku, další pak v nějaké polozasypané stole. Značným rizikem byl první kontakt s lidmi. Vždyť v tu dobu bylo všude plno Němců, ale i udavačů a kolaborantů. I poctiví Češi věděli, co by je čekalo za pomoc parašutistům – již jen za poslech západního rozhlasu Němci vyhrožovali smrtí.

Parašutisté tak měli veliké štěstí, že jako první potkali české vlastence, kteří se jim snažili v těchto kritických chvílích pomoci. Dostali se až k mlynáři Břetislavu Baumanovi z blízkých Horoušan, který je napojil na ilegální pražskou sokolskou organizaci. Ta se obdivuhodně zhostila obtížného úkolu pečovat o parašutisty až do atentátu, ač na to sokolové nebyli vůbec připraveni. A to přes výhrůžná a tvrdá německá opatření!

A tak se již 8. ledna 1942 Kubiš a Gabčík dostali do rodiny Khodlových. Bydleli ve Vysočanech v dnešní Kolbenově ulici. Navíc měli vilku, tu, v níž jsem byl s tetou Fanynkou ve Svěpravicích (později připojených k Horním Počernicím) na návštěvě. V ní pobývali většinou jen v teplých měsících. Byl to pravděpodobně bratr paní Khodlové Jaroslav Smrž, člen ilegální sokolské organizace, kdo přivedl parašutisty ke Khodlovým. U nich se jim dostalo až dojemné péče. Však paní Emě Khodlové říkali důvěrně „mámo“!

Hodně času s nimi pobýval syn Václav (Fanyncin Vašík). Bylo nutno odstranit a skrýt padáky a kombinézy parašutistů. Tento úkol připadl právě Vašíkovi, který je převezl od Nehvizd do svěpravické vily. J. Smrž, povoláním sedlák, dočasně zašil padáky do pohovky. Toto řešení však bylo provizorní, proto byl promyšlen velmi odvážný plán. Věci byly uloženy do dětské rakve, kterou švagr Khodlových a majitel pohřebního ústavu v Libni Vojtěch Pauer převezl na ďáblický hřbitov. Tam byl uspořádán symbolický pohřeb, kterého se účastnila paní Khodlová a Vašík s Fanynkou. Kdesi jsem četl, že u vchodu na hřbitov tento malý pohřební průvod údajně salutováním pozdravil německý voják. Po válce byly tyto předměty v hrobě č. 142 skutečně nalezeny.

Ve svěpravické vile bylo také lano, které pan Khodl složitě opatřil pro případné použití jako překážku přes vozovku pro projíždějící

Heydrichovo auto. Po opuštění této myšlenky ho bylo nutno ze svépravidy vily odstranit. A tak se dohodlo, že Fanyнка se sestrou paní Khodlové lano na vozíku* odvezou do Dolních Počernic, a tady bylo vhozeno do studny. Vašík často doprovázel Kubiše i Gabčíka při jejich seznamování se s Prahou, bývala s nimi i Fanyнка. Cílem však nebyl turistický zájem, ale spíše hledání vhodného místa pro atentát. Někdy prý šli do kina, divadla i na zimní stadion. Vašík s Fanynkou v tu dobu byli hodně spolu, snad těch akcí s parašutisty bylo ještě více – to už se ale nedovíme.

odbojových činů lidských dějin a nesporně největší odbojový čin druhé světové války". Mně vůbec nepřísluší jakékoliv hodnocení, ale v mysli chovám celou akci jako velký hrdinský čin, při němž pomáhal dle svých možností nemalý počet do té doby neznámých lidí. Na novém pomníku u kostela Cyrila a Metoděje je vedle hlavních hrdinů uvedeno téměř tři sta jmen, mezi nimi i Vašík s rodiči a jejich další příbuzní.

V pozůstalosti Fanyňky se zachoval Vašíkův krásný dopis k jejím dvacátým narozeninám, datovaný 9. prosince 1939. Dovolím si jeho část citovat: „Věřím, že Tvé touhy a přání jsou jistě krásné, snad bude nutno čekat na jejich splnění, snad budou v cestě překážky, ale věř se mnou, až slunce svobody vysvitne nad naší vlastí, bude i Tobě a mně splněno jedno z přání největších.“

Tak silně vlastenecky vyznívají slova dvacetiletého chlapce na počátku německé

okupace! A že to myslel velice odpovědně, přesvědčivě prokázal v dalším krátkém údobí svého života. Navíc nikdy neprozradil Němcům svou snoubenku Fanyňku. Bylo tedy jeho hrdinskou zásluhou, že jako jedna z mála účastníků heydrichiády přežila. Avšak zbytek jejího mladého života byl velice smutný. Zemřela v necelých dvaceti čtyřech letech, tři čtvrtě roku po Vašíkovi.

Plánovali si společný život, nejsou však spolu ani po smrti. Zatímco jeho popel je rozptýlen někde na mauthausenských stránkách nad Dunajem, Fanyňka odpočívá na dolnopočernickém hřbitově v hrobě Urbanových blízko staré pumpy. Z fotografie se mile usmívá tak, jak jsem ji znával z dětských a klukovských let. A to jsem ještě nevěděl, že moje teta je hrdinka.

MUDr. Evžen Čech

Děkuji za technickou pomoc paní PhDr. Věře Uhrové (její maminka Anna Machová byla největší přítelkyní Fanyňky) a za poskytnutí některých materiálů paní Aleně Richterové, příbuzné Fanyňky.

Po oslavě odešli.

Když bylo po atentátu a u Khodlů se objevilo gestapo, zabavilo taky tu kytku.

Denně jsme na chlapce mysleli, co asi dělají. Jenže dny plynuly, květen byl pomalu pryč a nikde nic. Josef od hasičů se ptal Václava, co bude s tím autem, jestli ho budou potřebovat, lano taky odpočívalo u Khodlů, pak jsem ho musela s Fanynkou, to bylo Vašíkovo děvče, naložit na vozejk a dovézt do Dolních Počernic, kde jsme ho hodily u známých do studny – a nikdo z nás nic nevěděl. Alespoň já ne a Ema, myslím, taky ne. I když se u nás chlapci objevili, mlčeli. Byli opatrní a nechťeli nás zbytečně ohrozit. Jenže nakonec to stejně nepomohlo. Zkrátka: na jaře 1942 se něco chystalo a jen můj bratr Jaroslav byl zasvěcený do toho plánu. A taky jim prý při něm pomáhal.

* úryvek z knihy M. Ivanova *Atentát na Reinharda Heydricha*

Rodina Khodlova se s mnohými dalšími vlastenci podílela do poslední chvíle na péči o parašutisty a jejich přípravách na atentát. Ten se za dramatických okolností podařil 27. května 1942. O několik dní později mu Reinhard Heydrich, jeden z předních nacistů a nepřítel českého národa, podlehl.

Západní svět s obdivem oceňoval hrdinský čin Čechoslováků, který posílil i jejich autoritu u spojenců. Zaskočení nacisté však chystali krvavou odplatu. Věci zanechané na místě atentátu a několik svědků je přivedlo na stopu. Začalo zatýkání, nelidské mučení přinutilo některé ze zatčených k vypovídání. Největší zrady se ale dopustili dva parašutisté, především K. Čurda, který navíc přivedl nepřítel Němce na stopu úkrytu sedmi hlavních hrdinů, po němž marně tři týdny pátrali. Po nerovném boji proti přesile všichni parašutisté v pravoslavném kostele Karla Boromejského (nyní Cyrila a Metoděje) v Resslově ulici zahynuli.

To však bylo pro Němce dílčí vítězství. Začaly krvavé soudy, na nárožích přibývaly červené plakáty s rozsudky smrti. Tento ortel se nevyhnul ani rodině Khodlových a jejich příbuzným. Spolu s většinou odsouzených byli popraveni 24. října 1942 v Mauthausenu. Tak zemřel i Vašík.

EPILOG

Od těchto událostí uplyne již sedmdesát let, končí historie paměti.

Francouzský autor Laurent Binet ve své knize *HHhH*, která nedávno vyšla (má ji i dolnopočernická knihovna), charakterizuje celou událost doslova jako „jeden z největších

Rodina Khodlova s Fanynkou

Jubilanti z našich řad ve IV. čtvrtletí 2011

Srdečné blahopřání k významnému životnímu jubileu patří našim spoluobčanům:

ŘÍJEN

Věra Nováková, Květoslava Müllerová, Bohuslava Jechová

LISTOPAD

Ludvík Šimra, Zdeňka Podroužková, Miloslava Caldová, Zdeňka Dolečková

PROSINEC

Bohumil Karban, Marie Bašková, Ladislav Šejnoha, Josef Hnis, Jaroslava Vaněčková, Zdeňka Řízková

Do dalších let přejeme pevně zdraví a hodně životní pohody.

Komise sociální, zdravotní a bytová

Místní knihovna

VÝBĚR Z NOVÝCH KNIH

Emil Hakl	Pravidla směšného chování
Jan Balabán	Zeptej se táty
Vlastimil Vondruška	Prokletí brněnských řeholníků
Ludmila Vaňková	Dítě z Apulie
Simona Monyová	Srdcebohy
Haruki Murakami	Po otřesech
Chuck Palahniuk	Klub rváčů
Delphine de Vigan	Ani později, ani jinde
Paolo Giordano	Osamělost prvočísle
Philipp Vandenberg	Odlévač zrcadel
Leninger Bruce	Most času
Li Yiyun	Tisíc let vroucích modliteb
Frank Schätzing	Limit
Dorota Masłowska	Červená a bílá
Joy Fieldingová	Nebezpečná zóna
Colum McCann	Co svět světem stojí

NAUČNÁ LITERATURA

Ivan Klíma	Moje šílené století II.
Pavel Tigrid	Mně se nestýskalo
Mariusz Szczygiel	Gottland + Udělej si ráj
M. Winkelhoferová	Viribus unitis. Císař a jeho dvůr
Iva Jungwirthová	Pohodoví rodiče – pohodové děti
Patricia Callone	Alzheimerova nemoc

LITERATURA PRO MLÁDEŽ

Jan Svěrák	Kuky
Dagmar Muellerová	Zuzka a poníci. Nové hříbátko
John Flanagan	Hraničářův učen 1. + 2. díl
Roderick Gordon	Podzemí 1. až 4. díl
Franziska Gehm	Úpíří ségry

NAUČNÁ LITERATURA PRO MLÁDEŽ

Petra Hirscher	Otázky a odpovědi pro holky
Gerald Drews	Otázky a odpovědi pro kluky
F. Arrendondo	Statek a život na venkově
Deborah Murell	Bojovníci
Zuzana Pospíšilová	Už vím, co udělám když...

Občanské sdružení **OKOLO** Vás zve na

ROZTOČME KOLA!

PLES NA KOLEČKÁCH

ve stylu raného amerického jazzu, blues a taneční hudby 20. let

PÁTEK 11. 11. 11

od 19 hod. v Kulturním domě Kůže, Šimánovská 47, Praha 9

k tanci a poslechu zahrají:

ORIGINÁLNÍ PRAŽSKÝ SYNKOPICKÝ ORCHESTR, kapela NKS,
večerem Vás provede **Pepě Šedivý**

další program: **tombola, soutěž "o nejstylovější kostým"** a jiné.

VSTUPNÉ: 150,-
/ rezervace vstupenek na www.okolo.cz/

Do kulturního domu Kůže - KVIZ Praha 19 se velmi dobře dostanete AHD:

- autobus 276 propojuje celou městskou část s naším VD (zastávka u žel. st. Kůže - podchodem ke VD Kůže). Jezdí od metra Černý Most o školka.
- metro Hloubětín > autobus 181 nebo 110 do stanice Kůže
- metro Pankrác zahrada > autobus 181 nebo 110 (ze st. Hloubětín) do stanice Kůže
- metro Černý Most > autobus 178 do stanice Kůže Vždy kolem kostela sv. Bartoloměje ulicí Šimánovskou.
- vlohem Českých drah, trať Praha - Velín, zastávka Kůže. (každých 30min. z Masarykova nádraží. Ve vlaku platí předplatné MTD, tarif PD)
- bezplatná doprava - SDKTELA s.p.s., ulice Šrykova/Mansfeldova 10:15 hod., objednávejte na: 274 772290, 722 166 799
- vlastní dopravou - příjezd po ul. Broumanská. U kostela sv. Bartoloměje doulce Šimánovská.

GPS Loc: 50°55'1.678"N, 15°32'37.532"E

Partneri

KVIZ PRÁHA 19 DMA Městská část Praha 14 Domov Staré Rybáře METROPOLITNÍ UNIVERZITA PRAHA

PRONÍM newman + friends PETR Bowling klub Šarabachy

Aktí dále podpořili: V. Nalinc, O.S. „Kruh přátel Originálního Pražského Synekopického Orchestru“, Z. Dulák, Ivo D. Hulešák, modelové Tina & Martin

Český farmářský trh a úřad Městské části Praha - Dolní Počernice vás zvou na

SVATOMARTINSKÉ VEPŘOVÉ HODY

PÁTEK 11. 11. 2011
OD 13-18 HOD. V DOLNÍCH POČERNICÍCH
V PROSTORU MEZI ÚŘADEM A INFOCENTREM
(JULIE NÁRODNÍCH HRDINŮ, STARÁ OBEC A BAKURINOVA)

český farmářský trh

PŘIJĚTE SI NAKOUPIT, A NA KUS ŘEČI.
WWW.CESKYFARMARSKYTRH.CZ

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA DOLNÍ POČERNICE

ve spolupráci se ZÁKLADNÍ ŠKOLOU, DĚTSKÝM DOMOVEM, OBČANSKÝM SDRUŽENÍM POČIN, SPOLEČENSTVÍM MOLECHET, PENSIONEM
ČESKÝ STATEK a HOTELEM SVORNOST vás zvou na

DOLNOPOČERNICKOU VÁNOČNÍ NADÍLKU

Sobota dne 3. 12. 2011 v době od 14.00 do 18.00 hod.

v objektech kulturního centra, zámeckého parku, stodoly pensionu Český statek,
informačního centra a regionálního muzea **v Praze – Dolních Počernicích**

KULTURNÍ CENTRUM DIVADLO

❄ **POHÁDKA O SNĚHURCE**

hraje Malé divadélko Praha
(14.00 – 15.00 hodin)

ŠPEJCHAR

❄ **VÁNOČNÍ DISKOTÉKA**

DJ GIACOMA (16.00 – 18.00 hodin)

❄ **ZABIJAČKOVÉ HODY**

(po celé odpoledne a večer)

PŘÍRODNÍ AMFITEÁTR

❄ **PŘÍJEZD MIKULÁŠE** (v 15.00 hodin)

MLÝN

❄ **ŽIVÝ BETLÉM**

spojeno s akcí

❄ **DÁRKY PRO JEŽÍŠKA**

(od 16.00 do 17.00 hodin)

PROSTOR NAD LEDOVÝMI SKLEPY přízemí

❄ **PRODEJNÍ VÝSTAVY**

floristika – knihy

1.poschodí

❄ **Výtvarné práce dětí z Dětského domova Dolní Počernice** (otevřeno v sobotu

4. 12. od 13.00 do 18.00 hodin a v neděli dne 5. 12.
od 10.00 do 17.00 hodin)

LEDOVÉ SKLEPY

❄ **PEKLO** (od 16.00 do 17.30 hodin)

ZÁMECKÝ PARK

❄ **RYTÍŘSKÝ VÝCVIKOVÝ TÁBOR**

(po celé odpoledne)

❄ **STŘEDOVĚKÝ JARMARK**

OBČERSTVENÍ VŠEHO DRUHU

INFORMAČNÍ CENTRUM

❄ **VÝSTAVA BETLÉMŮ**

REGIONÁLNÍ MUZEUM

❄ **STAROČESKÉ VÁNOCE**

(otevřeno v sobotu 4. 12. od 13.00 do 18.00 hodin
a v neděli dne 5. 12. od 10.00 do 17.00 hodin)

STODOLA PENSIONU ČESKÝ STATEK

❄ **VÝSTAVY „OKNO do DUŠE OKO“**

❄ **VÝTVARNÉ PRÁCE ŽÁKŮ ZŠ**

Městská část Praha – Dolní Počernice vás zve na tradiční

ADVENTNÍ SETKÁNÍ SENIORŮ

v neděli 4. 12. 2011 od 10.00 hod.

v sále hotelu Svornost

K tanci i poslechu bude hrát kapela TOMÁŠOVÉ.

Jako vždy bude pro vás připraveno i malé občerstvení.

Těšíme se na vás

Zbyněk Richter
starosta MČ Praha – Dolní Počernice